ΕΤΟΣ Β'. ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ, (ΚΥΠΡΟΥ) 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1911 ΑΡΙΘ. 200

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελλ. 10
Ἑξάμηνος » 6
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἑξάμηνος » » 7

# ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34 Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

## ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

Β'

Ἄξιον λόγου βεβαίως κονδύλιον ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τῶν ἐσόδων τῆς Ἐμπορ. Σχολῆς θὰ ποτελέσωσι καὶ τὰ ἐκ τῶν εἰσιτηρίων δικαιώματα ἅτινα προβλέπομεν σημαντικὰ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ Κυπρίων τροφίμων εἰς ὁμοίας σχολὰς ἐκτὸς τῆς Κύπρου. Ἐπειδὴ εἰς τοιοῦτον εἰδικὸν ἐκπαιδευτήριον ἡ φοίτησις θὰ εἶνε διετὴς μόνον ἡ τριετὴς καθ' ὑπερβολὴν δὲν θὰ ἐπέρχεται ἐπὶ τῶν σπουδαζόντων οἰκονομικὴ καταπίεσις διὰ τῶν ὁποιωνδήποτε μεγάλων δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων.

Πλὴν τούτων εἰς τὰ ἔσοδα Κοινοτικῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς δύναται καθ' ἡμᾶς νὰ λογισθῇ καὶ ἡ μισθοδοσία τοῦ Καθηγητοῦ μιᾶς τῶν δύο ἤδη ἐν τοῖς σχολείοις τῆς μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐν Κύπρῳ διδασκομένων ξένων γλωσσῶν ἀφαιρουμένη ἀπὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Σχολῆς εἰς ἣν τώρα ἡ καταργηθησομένη γλῶσσα διδάσκεται. Διότι ἱδρυομένης Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ συνδυαζομένης ταύτης μετὰ τῆς ἐπίσης ἀναγκαιοτάτης σχολῆς Ξένων Γλωσσῶν περιττὴ βεβαίως ἀποβαίνει ἡ διδασκαλία τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς συγχρόνως εἰς τὰ σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως. Οὕτως ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐνισχύεται οἰκονομικῶς ἡ Ἐμπορικὴ σχολὴ ὅπως ἀποδῇ τελειοτέρα καὶ πληρεστέρα, ἀνακουφίζεται δ' ἀφ' ἑτέρου ἡ μαθητεύουσα εἰς Γυμνάσια ἢ Ἡμιγυμνάσια νεότης ἡ καμπτομένη σήμερον ὑπὸ τὸ βάρος τῆς ὑποχρεωτικῆς παρακολουθήσεως τεσσάρων γλωσσῶν διὰ τῆς ἀποσείσεως μέρους τούτου, τῆς Ἀγγλικῆς ἢ Γαλλικῆς γλώσσης· ἄλλως τε ὁ λόγος δι' ὃν ἐπιβάλλεται ἡ διδασκαλία ξένων γλωσσῶν εἰς τὰ Γυμνάσια εἶνε ἡ ἐξ αὐτῶν προερχομένη εὐκολία περὶ τὸν περαιτέρω ἐπιστημονικὸν καταρτισμόν, ὁ σκοπὸς δ' οὗτος πληροῦται προδήλως καὶ διὰ τῆς Γαλλικῆς ἐπὶ παραδείγματι μόνης.

Διὰ τοῦ συνδυασμοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς μετὰ τοιαύτης τῶν κατ' ἐξοχὴν διαδεδομένων Εὐρωπαϊκῶν Γλωσσῶν προσδοκᾶται μεγίστη ἀξία εἰς τὸ κοινοτικὸν ἵδρυμα περὶ τοῦ ὁποίου συνηγοροῦσιν αἱ γραμμαὶ αὐταὶ διότι διὰ μὲν τοῦ καταρτισμοῦ ἐμπόρων μεμορφωμένων δύνατει ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ προσλάβῃ νέα πολύτιμα στοιχεῖα ζωῆς καὶ προόδου τὸ ἤδη νηπιώδες ἡμῶν ἐμπόριον ἀφ' ἑτέρου δὲ δύνατᾶι νὰ ἐμψυχωθῇ ἡ εἰς τὰ σπάργανα εἰσῆτι εὑρισκομένη Κυπριακὴ βιομηχανία πάντες ὁμιλοῦμεν περὶ ἐπισχύσεως τῆς Κυπριακῆς βιομηχανίας καὶ ἐπιζητοῦμεν τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίαν καὶ ὀφειλομένην πράγματι Κυβερνητικὴν ἀρωγήν, ἀλλ' ἀμελοῦμεν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἀπαραιτήτου πρὸς γένεσιν καὶ εὐδοκίμησιν ταύτης δρου, ὅταν ἀφροντιστοῦμεν περὶ τῆς ἐμπορικῆς μορφώσεως μέρους τῆς Κυπρίας νεότητος πανταχοῦ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου παρατηρεῖται παράλληλος ἀνάπτυξις ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας τῆς δευτέρας ἐμπνεομένης ὑπὸ τοῦ πρώτου ἐξευρίσκοντος στάδια καταναλώσεως τῶν προϊόντων ἃ ὁ ἐσωτερικὸς αὐτὸς ἐκ τῶν φυσικῶν ἢ τεχνητῆς κατεργασίας παράγει.

Διὰ δὲ τῶν ἀποφοίτων τῆς συναφοῦς Σχολῆς Ξένων Γλωσσῶν θὰ ποκτήσῃ ὁ ἐμπορικὸς κόσμος ἐν τῷ μέλλοντι τὰ ὄργανα μείζονος καὶ εὐρυτέρας ἐπικοινωνίας πρὸς τὰς χώρας τῆς κατὰ πάντα ἀκμῆς καὶ τοῦ πλούτου, τῶν γνώσεων καὶ τῶν μέσων ἀσφαλοῦς καὶ ταχείας προόδου. Ὁ κάτοχος Εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν δύναται νὰ παρακολουθῇ δι' ἰδίου βλέμματος τὴν κίνησιν τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου καὶ ἑπομένως δεόντως ρυθμίζῃ τὰς ἰδίας ἐνεργείας ἐπὶ κοινῇ βεβαίως καὶ ἀτομικῇ ὠφελείᾳ.

Παρὰ τὸ σπουδαῖον ὅμως τοῦτο τῆς Σχολῆς Ξένων Γλωσσῶν ἀποτέλεσμα, ἐκ μελλούσης κοινοτικῆς Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς θἀπορρεύσῃ καὶ ἄλλο τι ἀπείρως σπουδαιότερον ἀποτέλεσμα πρὸς τὸ ὁποῖον κυρίως ἀποβλέποντες εὐθυμήσαμεν ὠφέλιμον τὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀπασχόλησιν τῆς ἡμετέρας γραφίδος. Οἱ εἰς ταύτην φοιτῶντες Ἑλληνόπαιδες θὰ λαμβάνωσι παρὰ τὸν πλοῦτισμὸν τῆς διανοίας καὶ ἀγωγὴν Ἑλληνοπρεπῆ ἄνευ τῆς ὁποίας καὶ τὰ ἄριστα τῶν προτερημάτων θεωροῦμεν ἄχρηστα καὶ δὴ ἐθνικῶς ἐπιβλαβῆ· ὑπαλλαξώμεν λοιπὸν τοιουτοτρόπως μέγα τῆς Κυπριακῆς νεότητος μέρος ἀπὸ τῶν κινδύνων οἵτινες περιβάλλουσι τὴν ἐθνικὴν ταύτης ψυχὴν εἰς σχολὰς ξένας ἀπὸ σκοπούσας σπανίως μὲν τὸν χρηματισμὸν ἀμιγῆ, συχνότατα δὲ τοῦτον μετὰ προπαγανδικῶν τάσεων στενώτατα συνδεδεμένον, οὐδέποτε δὲ τὴν ἀληθῆ τῶν τροφίμων ἀνάπτυξιν ἀνιδιοτελῶς προτιθεμένας. Ὀφείλομεν ἐπὶ τέλους ἵνα κατανοήσωμεν πάντες ὅτι εἶνε ἐγκλήματι ἀνὴ ἀπὸ πολλῶν ἀπόψεων ἡ ἡμετέρα ἀδιαφορία πρὸς καταπολέμησιν τῶν λυμαινομένων τὸν κοινωνικὸν ἡμῶν ὀργανισμὸν νοσογόνων αἰτίων ἀπειλούντων σφοδρότερον ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν αὐτὴν ἡμῶν τὴν ὑπόστασιν. Ἂς καταδείξωμεν ὅτι ἔχομεν κοινωνικήν τινα καὶ ἐθνικὴν ὀργάνωσιν μὴ καταλείποντες τὰς ψυχὰς τῆς ἡμετέρας νεότητος ἔρμαιον εἰς ξενικὰς ἐπιβουλὰς καὶ ραδιουργίας.

Ἂν ἡ σύστασις τῆς δυαδικῆς σχολῆς ὑπὲρ τῆς ὁποίας συνηγορουμεν ἐπιτευχθῇ, δυνάμεθα νἀναμένωμεν ἀπὸ ταύτης καὶ ἄλλο πλὴν τῶν ἀνωτέρω ἀποτέλεσμα, ὄχι καθ' ἡμᾶς ἀσήμαντον. Εἶνε γνωστὸν δηλονότι ὅτι καὶ εἰς ἄλλας μὲν πόλεις τῆς Κύπρου ἰδιαδ εἰς τὴν Λευκωσίαν ἐπῆλθε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη λίαν δυσανάλογος αὔξησις τῶν φοιτώντων εἰς τὰ Σχολεῖα τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως, αὔξησις καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους, εἶνε ἀληθές, ὀφειλομένη λόγους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς μορφώσεως εἰς τὴν μητρικὴν γλῶσσαν δὲν ἐπέτρεπε το τοιοῦτον εἰς τὸν διὰ τῆς Ἰταλικῆς ἐκπαιδευθέντα φοιτητήν, ἡ γλωσσικὴ μορφὴ δεστερεύουσιν ἔχει ἐν ταύτῃ τῆς φαντασίας καὶ τοῦ μέλους· ἄλλως τε καὶ ἡ λαλουμένη Ἑλληνικὴ θεωρεῖται ὡς πολὺ πρόσφορωτέρα τῆς λεγομένης σήμερον καθαρευούσης διὰ τὴν ποίησιν.

Ἀλλὰ σκοπὸς ἡμῶν ἐν τῷ παρόντι δὲν εἶνε κυρίως νὰ κρίνωμεν τὴν ποιητικὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου ἀξίαν ἀλλὰ νὰ πληροφορήσωμεν τὴν ἀνεπαΐστων μερίδαν ὀλίγων ἀτυπώτων ἡμῖν πρὸς τὸ ἀκριβὲς ὀλίγους σεπτὸν τοῦτο ἆσμα. Ὑπ θέσιν ὅτι πάντες οἱ ἀναγνῶσται τοῦ «Κυπρ. Φύλακος» θὰ ἐνεβῇ νὰ στερωτοῦσι καὶ διὰ τῆς ἰδίας ἀκοῆς νἀκούσωσι τὸν Ἐθνικὸν ἡμῶν Ὕμνον ἀνακρουόμενον ὑπὸ ἀρελῶν ἢ ἀσυνειδήτων ὀργανοπαικτῶν εἰς πλείστας ὅσους περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἐντέλεσις τούτου ὀπ τελεῖ ἀληθῆ πρᾶξιν βεβηλώσεως πρ.ὸ,τι ἔχομεν ἅγιον καὶ ἱερὸν, βεβηλώσεως αὐτῆς τῆς ἐνφίας τῆς Πατρίδος. Ἀληθῆ ὄργια εἰς καφφδεῖα, συμπόσια Βακχικὰ καὶ εὐωχίαι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ γάμων ἀπαραιτήτως ἐπιστέφονται διὰ τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Ὕμνου, ὅστις μόνον ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ καὶ εἰς ἐθνικὰς ἑορτὰς ἐπιτρέπεται νἀνακρούεται. Εἶνε προφανὲς ὅτι μόνον ὅταν γίνεται ἡ δέουσα χρῆσις τοῦ Ὕμνου εἶνε δυνατὸν νὰ προκαλῆται τὸ ἰδιάζον ἐκεῖνο παριωτικὸν ρίγος ὑπὸ τοῦ ὁποίου καταλαμβάνεται ὁ ἐπαρχῶς τὸ ὕψος καὶ τὴν ἱερότητα αὐτοῦ κατοικῶν· ἄλλως ὅταν οἱαδήποτε πρὸς διασκέδασιν συνάθροισις, ἡ πενταρολογικὴν πρᾶξιν ὀργανεσαικτῶν θεωρῶμεν ὡς ὄχι μόνον δικαιολογοῦσαν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλουσαν τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἐξιδεατικοδάντος τὴν Ἐλευθερίαν ἆσματος, φωράμεθα ἀφ' βίττες πρὸς αὐτὴν τὴν ἐθνικὴν μεγαλειότητα καὶ κατασπατεύντες τὸ ὑψηρον αὐτῆς τῆς Πατρίδος τὴν ὁποίαν ὁ Ὕμνος συμβολίζει. Ἐὰν ἡ λατέρια καὶ τὸ τετράχορδον οἱουδήποτε ἀφελοῦς ἢ κακοήθους κερδοσκόπου ἀντιχοῦσι τὸ οὐράνιον μέλος τῆς ἐπισημοποιηθείσης πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ᾠδῆς πρὸς ἐπισφράγισιν σειρᾶς ἄλλων χυδαίων καὶ ἀναξίων λόγου ἀσμάτων, οὐδεμία ὑπολείπεται εἰς τὸν Ὕμνον ἀξία ἄλλη ἢ ἐκείνη διὰ τῆς ὁποίας κατορθοῦται μόνον ἡ συνθηματικὴ δήλωσις τοῦ τέλους τῆς μουσικῆς καὶ ἡ εὐκολωτέρα συνάθροισις τῶν εὐτελῶν κερματίων ἅτινα ἀναμένει ὡς δῶρα ὁ παίζων.

Καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁρμώμενος ἔκ τινος βεβηλώσεως τοῦ Ὕμνου εἰς καφφδεῖον τῶν Βαρωσίων ἠσχολήθην δι' ὀλίγων ἐτῶν τοῦ παρόντος ζητήματος ἐν τῷ «Κύπρ. Φύλακι» ἀλλ' ἔλαβον ἀφορμὴν ἵνα ἐπανέλθω ἐπ' αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἐγκληματικοῦ συνδυασμοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου κατὰ τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους μετὰ τοῦ καλουμένου ἄσματος τοῦ Ἁγ. Βασιλείου. Εἶνε ἀπαίσιον πράγματι νὰ ἐξευτελίζεται οὕτως ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια, ἀπαισιώτερον δὲ νἀνταμείβωνται οἱ διαπραττοντες τὴν βεβήλωσιν ὀργανοπαῖκται ἀντὶ νὰ τιμωδικώνται ἢ ἐπιπλήττωνται τοὐλάχιστον πληροφορούμενοι τὸ ἄτοπον εἰς τὸ ὁποῖον περιπίπτουσιν. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ πλεῖστοι τούτων ἐν ἀγνοίᾳ πράττουσιν ὅτι πράττουσι, προτρέχοντες μόνον πῶς ἀφθονώτερόν νὰ χρηματολογήσωσιν, ἐπιβάλλεται ὅπως διαρωτισθῶσι περὶ τοῦ πράγματος κατά τινα τρόπον. Βεβαίως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ὠφείλετο ἡ πολιτεία νὰ ἐπέμβῃ, ὡς συνέβη ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ὅπου διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος ἀπηγορεύθη αὐστηρότατα ἡ τοιαύτη βεβήλωσις τοῦ Ὕμνου καὶ ὡρίσθησαν ἀκριβῶς αἱ περιπτώσεις τῆς ἀνακρούσεως αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπειδὴ στερούμεθα ἐνταῦθα ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ὡς ὁμοδίαν πρὸς ἀνακοπὴν τοῦ κακοῦ θεωροῦμεν τὴν Ἱερὰν Σύνοδον δυναμένην ὡς ἐκ τοῦ ἀξιώματος αὐτῆς νὰ ἐπιβλήσῃ. Ἀλλὰ θὰ ἦτο ποσῶς ξένον πρὸς τὰ καθήκοντα τῶν Ἁγ. Συνοδικῶν ἐν Κύπρῳ συγκεντρούντων ἐν ἑαυτοῖς τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐθνικὴν συγχρόνως ἐξουσίαν, οὐδὲ ἀνάξιον τῆς ὑψηλῆς Αὐτῶν μερίμνης, ἂν ἀπευθύνῃ ὅπως ἐκδώσωσι μικρὰν ἐγκύκλιον ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Κυπριακὸν λαὸν καθόλου συνιστῶντες ὅπως μὴ ἐπιτρέπῃ διὰ τῆς ἀνοχῆς ἀλλὰ καὶ καταδικάζῃ τὴν μείωσιν τοῦ ἐθνικοῦ γοήτρου διὰ τῆς βεβηλώσεως τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Ἐθνικοῦ Ὕμνου.

ΚΩΝΣΤ. Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

## ΑΣΕΒΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ ΥΜΝΟΝ

Λαμπρὰ καὶ σκοπιμωτάτη εἶνε ἡ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους χρῆσις παρὰ τῶν διαφόρων ἐθνῶν ἀσμάτων διὰ τῶν ὁποίων ἐξυμνοῦνται ὑψηλαὶ ἀρεταὶ ἢτοι μεγαλεῖον ὑφ' οὗ περικοσμοῦνται· τὸ ἐθνικὸν αἴσθημα δι' αὐτῶν ἐξαίρεται καὶ τὸ φρόνημα κραταιοῦται ἐπὶ προφανεῖ ἐθνικῇ ὠφελείᾳ· κατὰ τὴν ἀνάκρουσιν αὐτῶν μυστηριωδῶς καὶ ἀοράτως μεταχειρεύεται εἰς τὰς καρδίας τῶν μελῶν ἑκάστου ἐλευθέρου κράτους διάφλογος ἐνθουσιασμὸς διὰ τῆς συναισθήσεως ὅτι οἱ ἀκούοντες ἔχουσι καθηκοντικῶς τῆς προσφιλοῦς πατρίδος τὸ ἐγκώμιον καὶ τῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν τὴν ἐξύμνησιν.

Μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν τούτων ἀσμάτων ἅτινα ἐτεκράτησε νὰ ὀνομάζωνται **Ἐθνικοὶ Ὕμνοι** ἐξέχουσαν κατέχει θέσιν καὶ ὁ πρὸς τὴν Ἐλευθερίαν ἔνθεος διθύραμβος τοῦ εὐφαντάστου Ζακυνθίου ποιητοῦ ὅστις κ.θιερώθη ἐπισήμως ὡς ὁ Ἐθνικὸς ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων Ὕμνος. Καὶ ὡς πρὸς τὸν ποιητικὸν καθ' ἑαυτὸ ἐκεῖνο ἐξαίρετον ἀξίαν τὸ πλῆρες ἐμπνεύσεως τοῦτο ᾆσμα δυνάμενον νὰ ὑψηκινήσῃ καὶ διδάξῃ οἱονδήποτε ἀντιλαμβανόμενον τοῦ θείου ποιητικοῦ κάλλους, ἀλλὰ προσλαμβάνει ἰδιάζουσαν ὅλως σημασίαν δι' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ὡς ἐκπροσωποῦν τὴν Ἑλληνικὴν ἰδέαν καὶ τὸν ἀκαθέκτων πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἔρωτα τῶν τέκνων τῆς ἐνδοξήρας πατρίδος. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὸ γλωσσικὸν τοῦ ᾄσματος περιβάλλον δὲν στιλβει οὐδὲ θαμβώνει διὰ τῆς αἴγλης καθαρῶς Ἑλληνικοῦ ὕφους, ὡς ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ, ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς μορφώσεως εἰς τὴν μητρικὴν γλῶσσαν δὲν ἐπέτρεπε το τοιοῦτον εἰς τὸν διὰ τῆς Ἰταλικῆς ἐκπαιδευθέντα φοιτητήν, ἡ γλωσσικὴ μορφὴ δεστερεύουσιν ἔχει ἐν τῇ ποιήσει σημασίαν ἐπικρατοῦσαν ἐν ταύτῃ τῆς φαντασίας καὶ τοῦ μέλους· ἄλλως τε καὶ ἡ λαλουμένη Ἑλληνικὴ θεωρεῖται ὡς πολὺ πρόσφορωτέρα τῆς λεγομένης σήμερον καθαρευούσης διὰ τὴν ποίησιν.

Ἀλλὰ σκοπὸς ἡμῶν ἐν τῷ παρόντι δὲν εἶνε κυρίως νὰ κρίνωμεν τὴν ποιητικὴν τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου ἀξίαν ἀλλὰ νὰ πληροφορήσωμεν τὴν ἀνεπαΐστων μερίδαν ὀλίγων ἀτυπώτων ἡμῖν πρὸς τὸ ἀκριβὲς ὀλίγους σεπτὸν τοῦτο ᾆσμα. Ὑπ θέσιν ὅτι πάντες οἱ ἀναγνῶσται τοῦ «Κυπρ. Φύλακος» θὰ ἐνεβῇ νὰ στερωτοῦσι καὶ διὰ τῆς ἰδίας ἀκοῆς νἀκούσωσι τὸν Ἐθνικὸν ἡμῶν Ὕμνον

## Η ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ ΑΠΟΓΡΑΦΗ

Γ'

Ἡ ἀρχὴ αὕτη εἶνε φυσικὰ δυνατὸν νὰ διαμορφωθῇ ὑπὸ τὴν καθαρὰν αὐτῆς μορφήν, οὐ μόνον ἐν Αὐστρίᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὑπὸ ἄλλην χώραν κατοικουμένῳ ὑπὸ πλειόνων ἐθνικοτήτων, ἂς ἐπίσης καὶ ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν πολιτειακήν, ὁμοσπονδιακὴν ἕνωσιν ἢ μοναρχίαν. Ἀλλ' ὑπὸ περιορισμοὺς τινας εἶνε δυνατὸν τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς τὰς προμνημονευθείσας αὐστριακὰς ἐπαρχίας ἐθεσπίσθησαν αὐστριακὰς ἐπαρχίας ἐθεσπίσθησαν ἤδη διατάξεις τοιαῦται Αἱ διατάξεις οὗτοι, καὶ τοῦτο προτάσσω, εἶνε τιμῆρα **ἐθνικῆς** καλυμένης **αὐτονομίας**. Εἰς τὴν πλήρη ἐθνικὴν αὐτονομίαν ἀνήκουσιν ἀναμφιβόλως καὶ σωλλὰ ἄλλα, ἤτοι ἡ ἐκλογὴ τῶν δικαστῶν καὶ ὑπαλλήλων ὑπ' αὐτῆς τῆς ἐθνότητος, ἡ ἀνάθεσις πράξεών τινων εἰς ἐθνικὰ ὄργανα, ἔπειτα ἡ διάθεσις δημοσίων μέσων ἤτοι μεταξὺ ἄλλων ἡ ἐπιβολὴ φόρου ἐθνικοῦ, ἡ ἵδρυσις ἰδιαιτέρων προσφυῶν πρὸς τὰς ἐθνικὰς ὑποθέσεων διοικήσεων καὶ ἀρχῶν, ὅταν τοιαῦται, ὅπως παρ' ἡμῖν, δὲν ὑπάρχωσιν. Ἐν τούτοις, ἐπειδὴ ἐνταῦθα περὶ ἑνὸς μικροῦ τμήματος τοῦ δικαίου τῶν ἐθνοτήτων, ἤτοι περὶ τῆς κατ' ἐθνότητας ἀπογραφῆς θὰ εἴπω, εἶναι ἀνάγκη νὰ περιορισθῶ εἰς τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι αὐτὸ τὸ πρῶτον ἄκρως μικρὸν τμῆμα τῆς ἐθνικῆς αὐτονομίας, ἤτοι ἡ ἐφαρμογὴ π. χ. τῆς ἀρχῆς: διορισμὸς Ἰταλῶν δικαστῶν εἰς Ἰταλικὰς χώρας, σλαυνίνων εἰς σλαυνικὰς συνεπάγεται βαθείας καὶ δυσκολοτάτας ἐναλλαγὰς εἰς τὴν κρατοῦσαν κατάστασιν.

Πρὸς τοῦτο θὰ γίνῃ ἀνάγκη πρῶτον νὰ χωρισθῇ τὸ κράτος κατ' ἐθνότητας, ἤτοι χωρὶς νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ νῦν ὑφιστάμενα ἱστορικοπολιτικά, πολλάκις δυστυχῶς μᾶλλον ἱστορικὰ ἢ πολιτικά, ὅρια καὶ ἰδία τὰ ὅρια τῶν χωρῶν. Ποίας δυσκολίας ἐγκλείει ἡ τοιαύτη διαρρύθμισις καὶ μόνον ἀπὸ καθαρᾶς διοικητικῆς ἀπόψεως, ὁποίας φιλοτιμίας, θίγει, πόσον ἐκτοπίζει τὴν σημασίαν τῶν χωρῶν καὶ κατ' ἀκολουθίαν τῶν Διαιτῶν διὰ τῆς δεσμέραι ἐπαυξανομένης ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, πῶς ἡ ἐθνικὴ αὐτονομία πλησιάζει, ἂν δὲν ἔνινεν ἤδη, νὰ γίνῃ πολιτικὴ ἀρχὴ ἀμάχου προωσιτικῆς δυνάμεως ἐναντίον πασῶν τούτων τῶν προβαλλομένων ἀντιδράσεων, δὲν δύναται ἐνταῦθα νὰ γίνῃ ὁ λόγος. Εἰς τὴν ἐρώτησιν ὅμως, ἐπὶ ποίας βάσεως θὰ καθορισθῶσι τὰ ὅρια τῶν ἐθνικοτήτων, μία μόνη ὑπάρχει ἀπάντησις, ἤτοι ἡ βάσις αὕτη εἶνε τὰ ἐθνικὰ μητρῶα καὶ θὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ καθορισθῇ χαρὰ ἡ ἄλλη δι' ἧς θὰ λύωνται τὰ ζητήματα. Ἐπειδὴ μία χώρα δύναται νὰ ὑπάρχῃ ὡς ἐθνικῶς ὁμογενὴς καὶ πόσα μεγάλα καὶ ποῖαι πρέπει νὰ εἶναι αἱ ἐθνικαὶ μειονότητες ἐν τινι χώρᾳ, ἵνα αὕτη θεωρῆται μεικτή· Διὰ μικρὰ δὲ τμήματα ἀναγκάζει κατὰ δεύτερον λόγον ἡ ρηθεῖσα ἀρχὴ εἰς τὸν χωρισμὸν τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἐθνότητος. Ἀπὸ τῶν ἀνηκόντων εἰς μίαν ἢ τὴν ἄλλην ἐθνότητα θὰ ἐξαρτηθῶσι κοιναὶ καὶ νομικαὶ σχέσεις, τοῦτο δ' ἄγει εἰς μερικὴν ἀντικατάστασιν τῆς μοχθηρᾶς τοῦδε ἰσχυούσης ἀρχῆς τοῦ τόπου διὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ προσώπου. Ἤδη δὲ προφανές, ὅτι ἐν τούτῳ εἶναι ἀνάγκη καὶ τὰ ἐθνικὰ μητρῶα.

Εἶπον πρὸ ὀλίγου, ὅτι διατάξεις τινὲς ἐθνικῆς αὐτονομίας ἤδη εὑρίσκονται ἐν τῷ ἡμῖν λόγῳ χαρᾶ τινων. Ἐν Βοημίᾳ ἐκ παραδείγματι, ἀπὸ τοῦ 1873 καὶ ἐν Μοραβίᾳ ἀπὸ τοῦ 1906 αἱ τοπικαὶ σχολικαὶ συμβούλια διαιροῦνται ἐπιγραμματικὰ καὶ τσεχικὰ κατὰ τὰς διδασκομένας ἐν σχολαῖς. Ἐν Μοραβίᾳ δὲ ἐσχάτως διήρεσαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον καὶ τὰ ἐπαρχιακὰ ἐκπαιδευτικὰ συμβούλια. Δὲν ἐπεβλήθησαν ὅμως εἰς τὴν τοιαύτην διαρρύθμισιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ εἰς τὰ σχολικὰ τοπαρχιακὰ συμβούλια. Ἀλλ' εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας τὰ τοπαρχιακὰ συμβούλια ταῦτα διηρέθησαν, ἐν Βοημίᾳ τῷ 1890 καὶ ἐν Μοραβίᾳ τῷ 1906, δι' ὡρισμένας ὑποθέσεις, εἰς ἐθνικὰ τμήματα. Τὰ τμήματα ἐθνικῶς διηρεθησαν καὶ οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν τοπαρχιακῶν συμβουλίων ἐν ταῖς χώραις ταύταις, ἐπεκτεινομένου θεσπιτικῶς τοῦ συστήματος τούτου καὶ εἰς ἄλλας χώρας. Τὰ ἄλλα μέλη τῶν ἐκπαιδευτικῶν τοπαρχιακῶν συμβουλίων, καὶ ἐν Μοραβίᾳ καὶ αὐτῶν τῶν ἐπαρχιακῶν, ἐκλέγονται ἀνὰ ἓν δι' ἑκατέραν τῶν ἐθνικοτήτων τῶν οἰκουσῶν τὴν χώραν, κατὰ τὸν βοημικὸν καὶ μοραβικὸν νόμον. Ἐνταῦθα δὲ παρατηρεῖται κατὰ πρῶτον ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν πρὸς ἔξοδον ὑπουργήματος συνδεομένην πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ **ἀνήκειν** εἰς μίαν ἐθνότητα, ἰδέαν ἣν πράγματι οὐδεὶς τῶν νόμων τούτων καθορίζει.

Ἐπίσης ἐν Τυρόλῳ ἀπὸ τοῦ 1892 εἰς μικτὰ μέρη ἐν τοῖς τοπικοῖς σχολικοῖς συμβουλείοις ἀντιπροσωπεύονται ἀμφότεραι αἱ ἐθνότητες· δι' ἑκάστην δ' ὁρίζονται ἰδιαίτεροι τοπικοὶ ἐπόπται καὶ τὸ τοπαρχιακὸν ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον δέον ν' ἀπαρτίζηται ἐκ μελῶν ἀνηκόντων εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐθνότητας Ἐν Τυρόλῳ, Βοημίᾳ, Μοραβίᾳ πλὴν τῶν ἀνωτέρω καὶ τὰ τοπαρχιακὰ ἀγροτικὰ συμβούλια, ἐν δὲ Βοημίᾳ καὶ Μοραβίᾳ καὶ τὰ ἐπιτροπικὰ ἐθνικῶς διηρέθησαν καὶ οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν τοπαρχιῶν ἐν ταῖς χώραις ταύταις, ἐπεκτεινομένου θεσπιτικῶς τοῦ συστήματος τούτου καὶ εἰς ἄλλας χώρας. Τὰ ἄλλα μέλη τῶν ἐκπαιδευτικῶν τοπαρχιακῶν συμβουλίων, καὶ ἐν Μοραβίᾳ καὶ αὐτῶν τῶν ἐπαρχιακῶν, ἐκλέγονται ἀνὰ ἓν δι' ἑκατέραν τῶν ἐθνικοτήτων τῶν οἰκουσῶν τὴν χώραν, κατὰ τὸν βοημικὸν καὶ μοραβικὸν νόμον. Ἐνταῦθα δὲ παρατηρεῖται κατὰ πρῶτον ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν πρὸς ἔξοδον ὑπουργήματος συνδεομένην πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ **ἀνήκειν** εἰς μίαν ἐθνότητα, ἰδέαν ἣν πράγματι οὐδεὶς τῶν νόμων τούτων καθορίζει.

Ἐπίσης ἐν Τυρόλῳ ἀπὸ τοῦ 1892 εἰς μικτὰ μέρη ἐν τοῖς τοπικοῖς σχολικοῖς συμβουλείοις ἀντιπροσωπεύονται ἀμφότεραι αἱ ἐθνότητες· δι' ἑκάστην δ' ὁρίζονται ἰδιαίτεροι τοπικοὶ ἐπόπται καὶ τὸ τοπαρχιακὸν ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον δέον ν' ἀπαρτίζηται ἐκ μελῶν ἀνηκόντων εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἐθνότητας Ἐν Τυρόλῳ, Βοημίᾳ, Μοραβίᾳ πλὴν τῶν ἀνωτέρω καὶ τὰ τοπαρχιακὰ ἀγροτικὰ συμβούλια, ἐν δὲ Βοημίᾳ καὶ Μοραβίᾳ καὶ τὰ ἱατρικὰ συστήματα βασίζονται ἐπὶ τοῦ χωρισμοῦ τῶν ἐθνοτήτων· ὁ χωρισμὸς δ' οὗτος ἰσχύει ἐν Βοημίᾳ καὶ διὰ τὰς πρωτεσταντικὰς ἐφορείας. Ποιὰ τις διάταξις ἐθνικοῦ χωρισμοῦ εἶναι ἡ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῷ 1890 θεσπισθεῖσα διὰ τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ἀνωτάτου τοπαρχιακοῦ δικαστηρ

Ζήτημα, ἐξ οὗ πολὺ ἡ μᾶλλον τὸ ὅλον ἐξαρτᾶται, εἶναι: πῶς ἀποτελοῦνται αἱ φρατρίαι; Καὶ ἐν τούτῳ ἦτο ἐλλιπὲς τὸ βυζαντικὸν νομοσχέδιον ταῦ 1871, ἐπιτρέπον ἐλευθέραν option εἰς τοὺς βουλευτὰς μικτῶν τμημάτων, ἤτοι καὶ εἰς τοὺς βουλευτὰς τῶν μεγαλοκτηματιῶν, τῆς μεγάλης βιομηχανίας καὶ τοὺς Ὑιριλιστάς. Εἶναι ὅμως προφανὲς ὅτι τοῦτο θὰ ἐπέφερεν ὑπερβασίας. Διὸ καὶ ἐν Μοραβίᾳ ἐσκέφθησαν ἄλλα μέτρα, δι' ὧν ἡ διαρύθμισις τῆς Διαίτης καὶ ὁ ἐκλογικὸς αὐτῆς κανονισμὸς πολὺ διαφέρουσιν ἐπὶ τὸ συμφερώτερον τοῦ Βοημικοῦ νομοσχεδίου. Ἐν Μοραβίᾳ ἐθεσπίσθησαν νόμοι, οἵτινες, παρά τινας ἐλλήψεις ἐν τῷ συνόλῳ διὰ τὸ τολμηρὸν τῆς συλλήψεως καὶ τὸ πρωτότυπον τῶν ἰδεῶν εἶνε προωρισμένοι νὰ ἀποτελέσωσι σταθμὸν ἐν τῇ ἀναπτύξει τοῦ δικαίου τῶν ἐθνοτήτων. Ἀναμφιβόλως ἐπηρεαζόμενοι ὑπὸ τῶν μετὰ πνεύματος καὶ ζωῆς γραφέντων ὑπὸ τοῦ Renner εἰσηγαγον τὰς ἐθνικὰς ἐκλογικὰς περιφερείας, ἤτοι διήρεσαν τοὺς ἐκλογεῖς ἐθνικοὺς ὁμίλους. Βεβαίως διετήρησαν τὰς παλαιὰς τέσσαρας ἐκλογικὰς τάξεις, ἀλλὰ προσέθηκαν καὶ μίαν πέμπτην, γενικὴν ὀνομασθεῖσαν καὶ τὸ πρᾶγμα ἐγένετο ἁρκετὰ περίπλοκον. Διὰ ἑκάστην ἐθνότητα ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἰδιαίτερα ἐκλογικὰ τμήματα, ὧν τὰ ὅρια κατὰ πολὺ διαφέρουσιν. Οὕτω π. χ. οἱ τσέχοι τοῦ Brünn ἀπαρτίζουσι δύο ἐκλογικὰ τμήματα, οἱ δὲ γερμανοὶ τέσσαρα. Τέσσαρες κοινότητες τσεχικαὶ παρὰ τὸ Brünn ἀπαρτίζουσι ἰδιαίτερον ἐκλογικὸν τμῆμα, ἐν ᾧ οἱ γερμανοὶ ἐκλογεῖς τοῦ τόπου τούτου ψηφίζουσι μετὰ τῆς πόλεως Brünn εἰς ἓν γερμανικὸν ἐκλογικὸν τμῆμα. Δῆλον ὅτι ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ τόπῳ τῆς Μοραβίας συγκατοικοῦσιν ἐκλογεῖς διαφόρων ἐκλογικῶν τμημάτων. Ἀλλ' ἡμᾶς ἐνδιαφέρει νὰ γνωρίσωμεν, πῶς βεβαιοῦται, ὅτι ἐκλογεύς τις πραγματικῶς ἀνήκει εἰς τὴν ἐθνότητα ἐκείνην ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας ψηφίζει. Ἔνθα περὶ λαϊκῆς ἐκλογῆς πρόκειται δὲν ζήνανται τις ἄλλως εἰ μὴ νὰ παραδεχθῇ τὴν ἀρχήν, ὅτι ἡ δήλωσις τοῦ ἐκλογέως εἶναι ἱκανὴ πρὸς τοῦτο. Ἀλλ' ὁ φόβος πλαστῶν ἐγγραφῆς εἰς ξένους καταλόγους πρὸς παραμόρφωσιν τῆς ἐθνικῆς θελήσεως τῶν ἐκλογικῶν ὁμίλων, ὡδήγησεν εἰς ἰδιότροπόν τινα συνεργασίαν ἐν τοῖς ἐκλογικοῖς καταλόγοις τῆς ἐπισήμου ἀρχῆς καὶ τῆς κομματικῆς δηλώσεως, περὶ ἧς ἐνταῦθα δὲν δύναμαι εὐρύτερον νὰ ἐκταθῶ. Τοῦτο μόνον σημειῶ, ὅτι μεταξὺ καθορισμοῦ ἐκ μέρους τῆς ἀρχῆς καὶ ἐνστάσεως ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων ἀποφαίνονται αἱ ἀρχαὶ καὶ ἐν ἀνάγκῃ ὁ Ἄρειος Πάγος δι' ἐπισήμου ἀποφάσεως, ἤτοι δυνατὸν νὰ ἐγγραφῇ τις, παρὰ τὴν ρητὴν δήλωσίν του, εἰς κατάλογον τῆς ἐθνικότητος εἰς ἣν «πράγματι» ἀνήκει.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον, ὅτι διὰ τούτου ἐσκοπεῖτο ἡ παράκαμψις κιδύνου ἀλλ' ὁ δρόμος, ὃν ἠκολούθησεν ὁ μοραβιακὸς νόμος πρὸς ἄρσιν τοῦ κακοῦ εἶνε ἐσφαλμένος. Διότι ζητεῖται ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν καὶ δικαστηρίων ἁπλούστατα τὸ ἀδύνατον. Ἐπεζητήθη νὰ συγχωνευθῶσιν δύο ἰδέαι ἐθνότητος, αἵτινες δὲν συγχωνεύονται διότι εἶναι ὅλως διάφοροι. Θὰ ἐπανέλθω δ' ἐπὶ τούτου. Τόσον δὲ μόνον λέγω ὅτι ὁ κίνδυνος ἐκεῖνος αἴρεται διὰ τῶν ἐθνικῶν μητρῶν καὶ μόνον δι' αὐτῶν.

## ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ

[Μεταφέρομεν εἰς τὰς στήλας τοῦ «Κυπρ. Φύλακος» ἀπὸ τῆς ἐγκρίτου Ἀλεξανδρινῆς συναδέλφου «Ὁ Ταχυδρόμος» ἀνταπόκρισιν ἐξ Ἀθηνῶν ἐφορδώσαν τὸ ζήτημα τῆς μεταναστεύσεως τὸ ἁπολὸν ἔθιξε καὶ παρ' ἡμῖν πρό τινος διὰ δύο ἄρθρων ὁ κ. Κωνστ. Α. Κωνσταντινίδης. Τοῦτο δὲ πράττομεν ἵνα καὶ οἱ ἁπλούστεροι πεισθῶσιν ἐκ τῶν πραγμάτων τί σημαίνει τυχοδιωκτικὴ μετανάστευσις εἰς χώραν ξένην καὶ δὴ ἀπομεμακρυσμένην, ὡς ἡ Νότιος Ἀφρικὴ πρὸς τὴν ὁποίαν συνεβούλευσεν ἐμμέσως τὴν Κυπριακὴν νεότητα ὅπως καταφεύγῃ ὁ Αἰδεσ. κ. Θεόδωρος ὑποστηριχθεὶς εἰς τοῦτο καὶ ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρμοστοῦ.]

ΑΘΗΝΑΙ 26 Δεκεμβρίου.

Τὴν πρωΐαν τῆς χθὲς κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Πειραιῶς, προερχόμενον ἐκ Νέας Ὑόρκης ἑλληνικὸν ὑπερωκεάνειον «Θεμιστοκλῆς», ὅπερ αὐτοῦ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ πάτριον ἔδαφος ἐξακόσιοι περίπου Ἕλληνες, οἱ ἐπὶ μακρὸν μεταναστεύσαντες εἰς τὸν Νέον Κόσμον πρὸ εὑρέσεως τύχης, συνήντησαν τὴν δυστυχίαν ὑφ' ὅλας αὐτῆς τὰς ἐκδηλώσεις καὶ ἀποστάλγησαν περιπαθῶς τὴν πτωχικὴν ἀλλ' ἥρεμον οἰκογενειακὴν ἑστίαν.

Ὀλίγιστοι ἐκ τῶν ἐξακοσίων πολιτογραφηθέντων ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν μικρὰ περιουσιάκια, ἀποκτηθέντα διὰ μαρτυρικῶν μόχθων καὶ στερήσεων, οἱ πλεῖστοι δ' εἶνε ναυάγια τοῦ κοινωνικοῦ ὠκεανοῦ, ὧν ἡ θέα κινεῖ τὸν οἶκτον.

Πολλοὶ τούτων ὡς μόνον κέρδος ἐκ τῆς ἀποδημίας κομίζουσι τὴν νόσον, εἰς ὅλων δὲ σχεδὸν τὰς ὄψεις διέκριναν τὰ βλαθέντα ἴχνη τῶν κακουχιῶν καὶ τῶν ταλαιπωριῶν ἃς ὑπέστησαν καὶ τὴν βαθεῖαν ἀπογοήτευσιν διὰ τὴν τραγικὴν καταστροφὴν τόσων χρυσῶν ὀνείρων καὶ πόθων, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἐγκατέλιπον Πατρίδα, οἰκογένειαν, συγγενεῖς καὶ φίλους διέπλευσαν ἀτέρμονας ὠκεανοὺς νὰ ἐρριφθησαν ἄγνωστοι, ἀδρανεῖς καὶ ἀνεφοδίαστοι εἰς τὸν φοβερὸν ἐκεῖνον ἀγῶνα τῆς βιοπάλης καὶ τοῦ χρηματισμοῦ διὰ νὰ ἐκβραθῶσι μετά τινα ἔτη ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν ἀκτῶν ὡς συντρίμματα ναυαγίων τοῦ κοινωνικοῦ ὠκεανοῦ.

Ὁποῖαι ἔφυγον καὶ ὁποῖοι φεῦ! ἐπανῆλθον τὰ ἀτυχῆ ταῦτα θύματα τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας καὶ τῆς ἀποδημητικῆς ἰδιοτητος, ἥτις ἐμφύτως ὑπάρχει εἰς τοὺς Ἕλληνας. . . Ἀλλὰ κινδυνεύω νὰ παρασυρθῶ εἰς μελέτην τῶν αἰτίων καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς μεταναστεύσεως, τῆς ἐθνικῆς ταύτης αἱμορραγίας, ὡς προσφυῶς ὠνομάσθη, ἐνῷ ὁ κύριος σκοπός μου ἦτο νὰ σημειώσω ἀφθάστου τραγικότητος περιπέτειαν ἑνὸς τῶν παλινοστησάντων χθὲς μεταναστῶν, τὴν ὁποίαν ἂν ἀνεγινώσκετε εἰς μυθιστόρημα, θὰ κατεκρίνετε ἀναμφιβόλως τὸν συγγραφέα αὐτοῦ ὡς ὑπερβάντα τὸ μέτρον τῶν πιθανοτήτων. Τὴν περιπέτειαν ταύτην θὰ τὴν ἀφηγηθῶ μὲ ὀλίγας ξηρὰς λέξεις, διότι εἶνε τόσον σπαρακτικὴ αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, ὥστε δικαίως θὰ ἐθεωρεῖτο ἀνευλάβεια πρὸς τὴν ὀδύνην τοῦ δυσμοίρου θύματος τῆς εἱμαρμένης πᾶσα ἀπόπειρα, ὅπως ἐξαρθῇ αὐτὴ ὑπ' ἐξεζητημένων φράσεων.

Πρὸ δέκα πέντε περίπου ἐτῶν πτωχὸς ἐργατικὸς νέος ἀδυνατῶν νὰ ἀνταποκριθῇ διὰ τοῦ πενιχροῦ ἡμερομισθίου εἰς τὰς ἀνάγκας ἃς ἐδημιούργησεν αὐτῷ ὁ συζυγικὸς βίος καὶ ἡ ἀπόκτησις δύο τέκνων, ἔλαβε τὴν σκληρὰν ἀπόφασιν νὰ φύγῃ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, πρὸς εὕρεσιν καλλιτέρας τύχης. Ἀφῆκε τὴν γυναῖκά του καὶ τὰ δύο του μικρὰ τέκνα εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἐπεβιβάσθη τοῦ πρώτου ἀποπλεύσαντος ὑπερωκεανείου, μετὰ δύο δὲ μόλις μῆνας ἡ ἀπελπισμένη οἰκογένειά του ἔλαβε τὴν πρώτην ἐπιστολὴν τοῦ μετανάστου μὲ ὀλίγα δολλάρα ἄτινα ἀπέμειναν αὐτῷ ἐκ τῶν ἡμερομισθίων τῆς ἐργασίας του.

Ἡ ἀλληλογραφία καὶ ἡ ἀποστολὴ γραμμάτων ἠκολούθησε τακτικῶς. Ἔκτοτε ἡ οἰκογένειά του δὲν ἔπαυσε νὰ ἐπικοινωνῇ μὲ τὸν ἀρχηγὸν αὐτῆς καὶ ἐξεπαιδεύοντο. Παρῆλθον οὕτω δεκαπέντε ἔτη. Ὁ μετανάστης ἐργαζόμενος συντηρῶν τὴν οἰκογένειάν του καὶ ἐξοικονομῶν τὰ περισσεύοντα, ἕνα πρὸ ἑνὸς διανοῆ εἶχε, νὰ συναθροίσῃ χρηματικὸν ποσόν, ἐπαρκὲς διὰ τὰς ἀνάγκας μετριόφρονος ζωῆς καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Πειραιᾶ ὅπως ζήσῃ ἐν μέσῳ τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων του.

Μεταξὺ τῶν παλινοστούντων ἐπιβατῶν τοῦ χθὲς καταπλεύσαντος ἐκ Νέας Ὑόρκης ἑλληνικοῦ Ὑπερωκεανείου ἦτο καὶ ὁ δυσμοιρος τοῦ ὁποίου ἡ τραγικὴν περιπέτειαν ἀφηγοῦμαι. Ἕκαστος ἂς φαντασθῇ τὴν χαρὰν του ὅταν τὸ ἀτμόπλοιον ἠγκυροβόλησε εἰς τὸν ποθητὸν λιμένα, καὶ τὴν ἀνησυχίαν του κατόπιν ὅταν δὲν εἶδε τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα του ἀναβαίνοντα εἰς τὴν ἀποβάθραν τοῦ Τελωνείου ὅπως τὸν ὑποδεχθῶσι. Ἀφίνει ἀνεκτελωνίστους, τὰς ἀποσκευάστου κατεχόμενος ὑπὸ ἀπαισίων προαισθημάτων, εἰσέρχεται ἐντὸς τῆς πρώτης ἁμάξης καὶ δίδει τὴν διεύθυνσιν τῆς συνοικίας ἔνθα διέμενεν ἡ οἰκογένειά του.

Ἐπῆρεάζεν ἡ ἅμαξα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὑποδειχθεῖσαν ὁδόν ὅτε σταματᾷ ὅπως διέλθῃ μία κηδεία γυναικὸς νέας εἰσέτι. Ὁ παλινοστήσας ἐξ Ἀμερικῆς προβάλλει τὴν κεφαλὴν ἐκ τῆς θυρίδος καὶ ἐρωτᾷ τίνος εἶνε τὸ λείψανον.

—Μιᾶς καϋμένης, ποῦ λείπει ὁ ἄνδρας της στὴν Ἀμερική! ἀπαντᾷ εἷς τῶν συνοδευόντων τὴν ἐκφοράν.

Κατέρχεται ὁ δύσμοιρος ἐκ τῆς ἁμάξης τρέμων, πλησιάζει τὸ φέρετρον καὶ ἀναγνωρίζει τὴν σύζυγόν του καὶ ἔκφρων ἀπὸ λύπης ἐπιδίδεται εἰς τὰς ἀγκάλας του τὰ δύο τέκνα, τὰ ὁποῖα ἔθαπτον τὸν νεκρὸν τῆς μητρός των.

Τὸ ἀνήκουστον τοῦ δυστυχοῦς δὲν ἀνέστειλε τὴν πρεμέρειαν τῆς ἐκφορᾶς ἥτις ἐξεκίνησε καὶ ἐνῷ εἷς ἄλλος ὡδήγουν νεκρὸν τὴν οὐζυρὸν ἐκεῖνο ἐγγόνι τοῦ λογικοῦ ὑπὸ τοὺς ὁλοφυρμοὺς τῶν δύο ἀπορφανισθέντων τέκνων του.

Ὡ τοῦ φρικώδους τῆς ζωῆς τῶν ἀπείρων ἀθλιοτήτων δημιουργητοῦ καὶ ἡ τολμηροτέρα φαντασία.

## ΜΑΤΑΙΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ

Δύο ἐφημερίδες τῆς πρωτευούσης γράφουσι τὰ τῆς ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τελευταίας συσκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου μετὰ τῶν ἐπιτρόπων τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς πρωτευούσης περὶ τοῦ Παγκυπρίου Ἱεροδιδασκαλείου ἐξὸν φρασαν φόβον περὶ συγκρούσεως μεταξὺ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν πόλεων Λευκωσίας καὶ Λιμένος ἀφ' ἑτέρου. Ἂς ἐπιτραπῇ ὅμως εἰς ἡμᾶς νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸν φόβον τοῦτον θεωροῦμεν πρῶτον ἀδικαιολογήτον καὶ δεύτερον ὡς μὴ παριστάνει τὰ πραγματικὰ διαθέσεις αἵτινες ἐφάνησαν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν λεχθέντων χώραν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τῇ προπερ. Κυριακῇ. Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ πράσσοντα τῶν ἐκτροζόντων τὸν ἀνωτέρω φόβον καὶ τὸ παρελθὸν αὐτῶν, ὑποθέτομεν ὅτι εἰλικρινέστερον θὰ παρίστων τὴν αἰσθητικὴν αὐτῶν κατάστασιν ἐκ τῆς ἐπικειμένης ἱδρύσεως τοῦ Παγκυπρίου Διδασκαλείου, ἂν ὁμίλουν οὐχὶ περὶ φόβου ἀλλὰ περὶ γλυκείας, γλυκυτάτης δι' αὐτοὺς ἐλπίδος ἀφορώσης τὴν συγχρονισμὸν τῶν δύο Ἱεραρχῶν.

Πρὸς αἰσιαν δ' ἔκβασιν τῆς ἐλπίδος αὐτῶν προσπαθοῦσι, καταφανῶς ἵνα δώσωσιν εἰς τὸ ἐν Λάρνακι ἱδρυθὲν Ἱεροδιδασκαλεῖον σημασίαν πολὺ μεγαλυτέραν ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἔχει δώσει εἰς τοῦτο αὐτὸς ὁ Πανιερώτατος Ἱδρυτὴς αὐτοῦ, Ὅστις ἐν τῇ ἐνυπογράφῳ δηλώσει περὶ ἱδρύσεως τοῦ Ἡρωδιδ. Ἀθηνακος κατὰ τὸ θέρος ἐτόνιζεν, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ὅτι ἀπροκειτοι περὶ ἱδρύματος **φέροντος τὸν χαρακτῆρα τῆς προοδοφυλακότητος**. Τοῦτο δὲ πρῶτον σι μικροπονήρως ἓν καὶ ἐνδεχόμενή κατ' αὐτοὺς σύγκρουσις ἀποβῇ σφοδροτέρα, ἀ αὐόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς προσβολῆς τῆς «ἐκιεθειμένης φιλοτιμίας» τοῦ Ἁγίου Κιτίου περὶ τῆς ὁποίας θὰ ἐνόμιζέ τις ὅτι φροντίζουσι πολὺ πλειότερον τοῦ ἐνδιαφερομένου σεπτοῦ Ἱεράρχου. Πόσον πρόχειροι σύγκρουσις μεταξὺ Ἀρχιεπισκόπου —Ἁγ. Κιτίου γενικευομένη μεταξὺ Λευκωσίας (ὡρισμένου βεβαίως μέρους ταύτης) καὶ Λάρνακος· οὐσιῶν τότε ὁλόκληρον σχεδίων κακοβούλων θὰ ἠδύνατο νὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος μετ' ἐπιτυχίας τόσης ὅσην ἀδόκλητο. δικαιοῦς ἀκάματος αὐτῶν ἐργασία δὲν ἠθύμησεν.

Ἀλλ' ἡμεῖς ὑψηλότερα ἢ αἱ κατὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κατηφερόμεναι ἐφημερίδες φρονοῦντες περὶ ἀμφοτέρων τῶν τιμώντων τὴν Κυπριακὴν Ἐκκλησίαν Ἱεραρχῶν, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐταλαντεύομεθα τούτους ἐπιλέξωμεν τὴν ἀσθητικὴν αὐτῶν κατάστασιν ἐκ τῆς ἐπικειμένης ἱδρύσεως τοῦ Παγκυπρίου Διδασκαλείου. Ἂν ὁμιλῶμε

στε βέβαιοι ὅτι τοῦ ἀπείρου καὶ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἡ κραταιὰ χεὶρ θὰ σκέπῃ καὶ θὰ προστατεύῃ ὑμᾶς ἐν παντί. «Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες ὑμῶν ὑπάρτεροι βαίνοντες ἀνὰ τὰς πεδιάδας καὶ τὰ ὄρη τῆς περικαλλοῦς νήσου ἡμῶν, καὶ ἡ φωνὴ ὑμῶν ἠχοῦσα καὶ σαλπίζουσα τὸ ἐθνικὸν κήρυγμα ἀνὰ τὰς ἑλληνικὰς κοινότητας ἂς συγκινῇ καὶ ἂς διασείῃ βαθύτατα τὰς ψυχὰς πάντων. «Ἐλαύνετε ἀγαπητὰ τέκνα, τὸ ἐθνικὸν ἄροτρον ἀνὰ τὴν λιπαρὰν κυπριακὴν ἄρουραν καὶ εἰς τὰς βαθείας αὐτῆς αὔλακας σπείρετε τὸν θεονόσπορον τῶν ὡραίων καὶ ὑψηλῶν κηρυγμάτων ἡμῶν καὶ ἔσται βέβαιοι ὅτι θερισμὸς ὑμῶν ἔστε δαψιλὴς καὶ πολύτιμος πρὸς ἄδιον τιμὴν ἡμῶν καὶ ἐπ' ἀγαθῷ αἰωνίῳ τῆς φιλτάτης Πατρίδος καὶ τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Τοὺς ὡραίους καὶ ἐμπνευσμένους λόγους τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου ἐκάλυψαν οὐρανομήκεις ἐπευφημίαι καὶ παταγώδη χειροκροτήματα.

Ἀπαντῶν ὁ κ. Ν. Κατυλᾶνος ηὐχαρίστησεν ἐξ ὀνόματος ἅπαντος τοῦ Ὁμίλου καὶ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ, καθήκον ὅμως θεωρεῖ νὰ δηλώσῃ ὅτι αἱ μικραὶ καὶ ταπειναὶ τοῦτου ὑπηρεσίαι πρὸς τὴν πατρίδα ὑπερεπληρώθησαν καὶ ὑπερημείφθησαν ὑπὸ τῆς ἀποδιδομένης εἰς τοῦτο ὑπερβαλλούσης τιμῆς ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Ἱεράρχου, ὃν θεία εὐδοκία ὄντως ἔταξε ποιμένα λαοῦ πολυπαθοῦς καὶ Ἐκκλησίας ἀπὸ μακροῦ χειμαζομένης ἵνα ἐκεῖνον μὲν στηρίζῃ καὶ ἀνορθώσῃ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου ταύτην δὲ καθοδηγήσῃ εἰς λειμῶνα καὶ εὔδιον λιμένα.

Ἀποτεινόμενος εἶτα ὁ κ. Καταλᾶνος πρὸς τὰ ἀσφυκτικῶς ἤδη συνωστιζόμενον ἀκροατήριον τοῦ παρακαλεῖ πάντας ἵνα ἀποθέμενοι πᾶν μικροζηλὸν καὶ καταινὸν τυχὸν πάθος οἱονδήποτε διαφωνιῶν προσωπικῶν ἢ ἄλλοθεν προερχομένων ἑνωθῶσιν εἰς συμπαγῆ φάλαγγα ἀδελφῶν ἐν πίστει καὶ πατρίδι καὶ ἐπὶ τοῦ θείου τούτου βωμοῦ ἂς τελέσωσι κοινὴν ἱεραν καὶ τελείαν ἑκατόμβην.

Ἂς δείξωσιν πρὸς τοὺς βασανῶ ὀφθαλμῷ θεωροῦντας τὸ ἔθνος ἡμῶν ὅτι ἐὰν διαφωνίαι οἱαιδήποτε χωρίζωσιν ἡμᾶς προσκαίρως εἰς ἀντίπαλα στρατόπεδα συνδέει ὅμως ἀρρήκτως ἡμᾶς διὰ δεσμῶν ἀδαμαντίνων ἡ ἄπειρος ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα καὶ ἡ ἀκοίμητος λατρεία πρὸς τὴν ἁγιωτάτην ἡμῶν Ἐκκλησίαν.

Ἀποχαιρετίζων ὁ Ὅμιλος τὴν ἑλληνικωτάτην κοινότητα Πάφου παρηγορεῖται ὅτι θὰ ἐπανίδῃ πάλιν αὐτὴν προσεχῶς συνεχίζων τὴν περιοδείαν του ἀνὰ τὴν Ἐπαρχίαν, ἀποκομίζει δὲ μετὰ τῆς εὐγνωμοσύνης τὴν ἀνάμνησιν ἀδελφικῆς φιλοξενίας καὶ δεξιώσεως καὶ τῆς πολλαχῶς ἐκδηλωθείσης ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ τιμῆς.

Τὴν ἑσπερίδα κατέστεψεν ὁ ἐθνικὸς ὕμνος ἐν συμφωνίᾳ παρὰ πάντων ᾀδόμενος καὶ ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ σεπτοῦ Ἱεράρχου διελύθη ἀλησμόνητος ὁμήγυρις πλήρης ὑψηλῶν καὶ θεσπεσίων κηρυγμάτων καὶ διδαγμάτων.

Τὸν Ὅμιλον πατριωτικώτατα καὶ δαψιλῶς ἐφιλοξένησεν ἡ Α.Π. ὁ Μητροπολίτης τῇ ἑσπέρᾳ δὲ τῆς π. Τρίτης παρετέθη ἐν τῇ εὐρείᾳ αἰθούσῃ τῆς λέσχης «Πάφος» τιμητικὸν δεῖπνον, εἰς ὃ παρεκάθησαν ὑπὲρ τοὺς τεσσαράκοντα συνδαιτιμόνες οἱ ἐπίλεκτοι τῆς πόλεως ἐν πάσαις ταῖς κοινωνικαῖς τάξεσιν, ἐπιστήμόνες, ἔμποροι, βιομήχανοι χειροτέχναι, ἀντηλλάγησαν προπόσεις πατριωτικώτατοι καὶ ἐνθαρρυντικώτατοι εἰς τὸ ἔργον τοῦ Διδ. Ὁμίλου.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐφόρων Ἐπιτροπεία θὰ προσεκαλεῖτο τῇ ἐπιούσῃ Τετάρτῃ παρὰ τοῦ Π. Μητροπολίτου πρὸς ἔναρξιν τοῦ ἔργου αὐτῆς ὁ δὲ Ὅμιλος τῇ πρωΐᾳ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἀπῆλθεν εἰς Λεμεσόν.

## ΕΡΑΝΟΙ ΛΕΜΕΣΟΥ

## 596 Ο. Ο.

Οἱ ἔρανοι ἐν Λεμησσῷ μέχρι τῆς Τετάρτης ἀνῆλθον εἰς £596 ὑπὸ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ ἐγγεγραμμένων ἐξῆς προσώπων:

| | |
|---|---|
| Χρ. Σώζος | £ 25.0.0. |
| Ι Κυριακίδης | 20.0.0. |
| Π. Μ Ἰακωβίδης | 25.0.0. |
| Μιχ Γαβριηλίδης | 20.0.0. |
| Κ. Γαβριηλίδης | 20.0.0. |
| Νικ. Κλ Δανιὴς | 20.0.0. |
| Χρ. Χατζηπαύλου καὶ Υἱοί | 20.0.0. |
| Στέφανος Λανίτης | 30.0.0. |
| Π Κουδουνάρης καὶ Υἱοί | 40.0.0. |
| Χρ. Ταβελούης | 12.0.0. |
| χ'' Γαβριὴλ Παπᾶ Μιχαὴ | 20.0.0. |
| Ἀδελφοὶ Μ. Σχίζα | 20.0.0. |
| Οἶκος Ἀριστ Γ Πηλαβάκη | 12.0.0. |
| Χριστ. Βρυωνίδης | 10.0.0. |
| Γ Παυλίδης | 10.0.0. |
| Θ. Χρυσοσωσίδης | 20.0.0. |
| Γ Μ Ἰακωβίδης | 10.0.0. |
| Ν. Π Δυσίτης | 20.0.0. |
| Γ Δ Μιτέλλος | 20.0.0. |
| Ἀδελφοὶ Κολτσίδαι | 10.0.0. |
| Χ Γεωργαλλίδης καὶ Υἱὸς | 10.0.0. |
| Ἀδ Πατσίης | 10.0.0. |
| Ἀγ. Φραγκάνδης καὶ Υἱος καὶ Δ Ν Δ ἴου | 15.0.0. |
| Εἰς μεταφοράν | £ 419.0.0. |
| Ἐκ μεταφορᾶς | £419.0.0. |
| Π. Ν. χ'' Ἰωάννου καὶ Χ Μ Τζελεπῆς | 10.0.0. |
| Α. Μ Ἰακωβίδης | 10.0.0. |
| Σπύρος Ἀραούζος καὶ Μ. Η Μιχαηλίδης | 15.0.0. |
| χ'' Ρώρη Ἰωαννίδης καὶ Υἱοί | 12.0.0. |
| Εὐγένι καὶ Ἀγάπος Ν Δήνων | 20.0.0. |
| Λοΐζος Μ Καπεζάνης | 10.0.0. |
| Ἀγαπητὲς Ἐπιφάνιος | 10.0.0. |
| χ'' Στυλ γ Σεμεύ | 10.0.0. |
| Ἀντ. Δ. Χατζηπαύλου | 10.0.0. |
| Σοφβὰς Παπᾶ Ἰωάννης καὶ Υἱοί | 10.0.0. |
| Ἀδελφοὶ Δρουσιῶτη | 10.0.0. |
| Κωστὴ Γ χ'' Δρουζιώτης | 10.0.0. |
| Γρίγόρης Δ Ραυσίδης | 10.0.0. |
| Χριστ Ἰωαν καὶ Υἱὸς | 10.0.0. |
| Εὐάγόρας Γ Παπαλλίδης | 10.0.0. |
| Εὐτυχίδης Ἠλιοφάκης | 10.0.0. |
| Ὁλικὸν ποσὸν | £ 596.0.0. |

Ἐν τῇ Ἑλληνικωτάτῃ καὶ φιλοπατρίδι Λεμεσῷ οἱ ἔρανοι θὰ ὑπερβῶσι πάντες τὰς £1200, μάλιστα δόντων παράδειγμα ἐυγενῆ μίμησιν τῶν πρώτα φερομένων ἐν αὐτῇ.

Ἐν Λεμεσῷ
τῇ 13 Ἰανουαρίου 1910.

Ο ΠΕΡΙΟΔΕΥΩΝ

## ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ἑορτῇ τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προσκληθεὶς θέλει χοροστατήσει αὔριον Κυριακὴν κατὰ τὸν ἑσπερινὸν ἐν τῷ ἐν Λευκωσίᾳ φερωνύμῳ Ἱ. Ναῷ τῇ δὲ προσεχεῖ Δευτέρᾳ θέλει ἱερουργήσει.

ΤΗ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΗ ἑβδομάδι ἐτελέσθησαν ἐν Βαρωσίοις οἱ γάμοι τοῦ εὐπαιδεύτου δικηγόρου καὶ Διευθυντοῦ τῆς «Σαλαμῖνος» κ. Κώνστ. Νικολαΐδου μετὰ τῆς ἀρίστης Δίδος Ὀλβίας Α. Σιακαλλῆ. Συγχαίροντες τὸ νεόνυμφον ζεῦγος εὐχόμεθα συγχρόνως εἰς τοῦτο μακρὸν καὶ εὐδαίμονα τὸν συζυγικὸν βίον.

ΗΝΩΣΑΝ τὰς τύχας αὐτῶν ἀπὸ τοῦ π. Σαββάτου δι' ἀνταλλαγῆς δακτυλίου ἀρραβῶνος δύο μέλη ἀρίστων οἰκογενειῶν τῆς Λεμησσοῦ καὶ Λευκωσίας, ἡ ἁβρὰ καὶ χαρίεσσα Δὶς Ἀλεξάνδρα Μ. Κ. Σχίζα καὶ ὁ εὐπαίδευτος Δικηγόρος καὶ ἔγκριτος Ἔμπορος κ. Ζήνων Ζαχαριάδης. Πρὸς τοὺς μνηστευθέντας προσφέρομεν θερμὰ συγχαρητήρια ἐπευχόμενοι σύναμα αἰσίους τοὺς γάμους.

ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ πρὸς τὰ Ἰατρικὰ γεγονότα ἅτινα ἐντῷ παρελθόντι ἐδημοσιεύσαμεν ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ λεπρὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἐγένετο ἔνεσις τοῦ «606» ὑπὸ τοῦ κ. ΧΡ. ΣΤΑΥΡΙΝΑΚΗ ἀνεκουφίσθη μερικῶς καθόσον ἐθεραπεύθησαν δύο ἐξελκώσεις αὐτοῦ κατὰ τὸ στόμα καὶ τὸν πόδα καί τινα ὀζίδια (κοψαροῦδια) ἅτινα ἔφερε μεταξὺ τῶν ὀφρύων. Πρὸς τούτοις δ' ὁ ἀσθενὴς διαβεβαιοῖ ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐνέσεως βλέπει πολὺ καθαρότερον ἢ ἄλλοτε. Ἔχομεν ἤδη γράψει ὅτι ἡ πλήρης θεραπεία τῆς λέπρας διὰ τοῦ Σαλβαρσὰν οὐδαμοῦ εἰσέτι παρετηρήθη. Μετὰ 45 ἡμέρας ἀπὸ τῆς πρώτης ἐνέσεως μανθάνομεν ὅτι ὁ κ. Σταυρινάκης θέλει κάμει εἰς τὸν ἀνωτέρω λεπρὸν καὶ δευτέραν ἔνεσιν τοῦ «606».

Ὡς πρὸς τὴν συφιλίδα, διὰ νέων καθ' ἑκάστην γεγονότων ἔλκυει τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην ἐν Λευκωσίᾳ τὸ θαυματουργὸν φάρμακον. Οὕτω δι' ἐνέσεως γενομένης ὑπὸ τοῦ κ. Σταυρινάκη εἰς συφιλιδικὸν, ἐκ Λακατάμιος ὀνομαζόμενον Μιχαὴλ Παπέττα, ἐπῆλθε πλήρης θεραπεία ἐντὸς 7 μόνον ἡμερῶν.

ΑΦΙΚΕΤΟ ἐξ Αἰγύπτου προερχόμενος ὁ ἀρχηγὸς τῶν Αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων Jan Hamilton πρὸς ἐπιθεώρησιν τοῦ παρ' ἡμῖν Ἀγγλικοῦ λόχου καὶ τοῦ Κυπριακοῦ ἀστυνομικοῦ σώματος. Ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ ἐγένετο εἰς τὸν Ἄγγλον στρατηγὸν ἐπίσημος Κυβερνητικὴ ὑποδοχή.

ΑΦΙΚΕΤΟ εἰς Λευκωσίαν ὁ ὑφηγητὴς τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ διαπρεπὴς ὠρολόγος κ. Γκίζης.

Κατὰ τὴν ἐνταῦθα διημερον διαμονήν του ὁ κ. Γκίζης θὰ δεχθῇ ἀσθενεῖς τῆς εἰδικότητός του ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ ἰατροῦ κ. Κουρέα.

(Νοσήματα ὠρολογοποιητικῶν ὀργάνων ἐν γένει, νεφρῶν, κύστεως κ.τ.λ.)

ΑΦΙΚΕΤΟ εἰς Λευκωσίαν ὁ δόκιμος ἐργάτης τῆς Ἑλληνικῆς Σκηνῆς κ. Βουνασέρας μετὰ καλῶς κατηρτισμένου Θιάσου μέλλων νὰ δώσῃ σειρὰν 12 παραστάσεων ἐν τῷ Θεάτρῳ Παιδοποιούλου. Ἐνάρξεις τῶν παραστάσεων γίνεται τὸ ἑσπέρας τῆς σήμερον διὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ οἰκογενειακοῦ δράματος τοῦ Μπριέ «Η ΣΙΜΟΝΗ».

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρὰ τῷ ἀντιπροσώπῳ τοῦ Θιάσου κ. Νικολ. Κυριακίδῃ.

ΕΤΕΛΕΣΘΗΣΑΝ πρότινος ἐν Λεμησσῷ αἱ ἀραβῶνες τοῦ ἐγκρίτου ἐν Πάφῳ Δικηγόρου κ. Πραξ. Θ. Κακογιάννη μετὰ τῆς σεμνῆς καὶ εὐπαιδεύτου Δίδος Αὐγῆς Χ. Ταβελούδη.

Ὁ «Κυπριακὸς Φύλαξ» εὔχεται εἰς τοὺς μνηστευθέντας φαιδρὸν τῆς μνηστείας τὸν χρόνον καὶ αἴσιον τὸν γάμον.

ΕΝ ΤΩ Ἀττικῷ «Ἀγῶνι» ἐδημοσιεύθη ἐνδιαφέρουσα μελέτη περὶ Συνεργατικῶν Τραπεζῶν στηριζομένη ὡς δηλοῖ ὁ γράψας αὐτὴν, ἐπὶ τοῦ καταστατικοῦ τῆς. Χωρὶς Τραπέζης Λευκωσίου τοῦ συνταχθέντος ὡς γνωστὸν ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς δικηγόρου καὶ εἰς τὴν οἰκονομολογίαν ἧδη ἀσχολουμένου κ. Ἰ. Οἰκονομίδου, Διευθυντοῦ τοῦ Ταμιευτηρίου. Τὴν μελέτην ταύτην κρίνοντες ἀφελίμων προσεχῶς θέλομεν μεταφέρει εἰς τὰς στήλας τοῦ «Κυπρ. Φύλακος».

ΜΕΤ' εὐχαριστήσεως μανθάνομεν ὅτι ὁ κάλλιστος τελειόφοιτος τῆς Ἰατρικῆς κ. Χρ. Πετρίδης ὑποστὰς τὰς διατρικὰς ἐξετάσεις ἀνηγορεύθη παμψηφεὶ Διδάκτωρ.

Τὸν εὐζηλον ἐπιστήμονα συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας.

ΤΗΝ π. ΚΥΡΙΑΚΗΝ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ καλλίστου παρ' ἡμῖν λεπτουργοῦ κ. Μιχ. Γ. Ταλιαδώρου μετὰ τῆς σεμνοπρεποῦς Δίδος Ἑλένης Παντελῆ.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ πρὸς βελτίωσιν τῶν Κυπριακῶν Ζώων γνωστοποιεῖ ὅτι κατὰ τὴν 3ην Φεβρουαρίου, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἄραν 10ην θέλει πωλήσει διὰ δημοπρασίας παρὰ τὴν Πύλην τῆς Πάφου πρόβατα ἐκ τοῦ ποιμνίου Ἀθαλάσσης, χοίρους Ἀγγλικοῦ εἴδους, ἀλέκτορας καὶ ὄρνιθας.

## ΜΙΑ ΓΟΛΙΜΟΣ ΤΡΙΕΤΙΑ

Ἡ φιλὴ καὶ ἀρχαία παρ' ἡμῖν ὡς καὶ ἀπανταχοῦ τοῦ Ἑλληνισμοῦ γνώμη περὶ, ἡ τῶν καλῶν τεχνῶν σεμνὴ προστάτις, φυγαδευθεῖσα ἐντεῦθεν, ἀφ' ὅτου βάρβαρος καὶ ἀπεχθὴς τυραννὶς ἐγκατεστάθη τῶν βαρέων αὐτῆς ζυγῶν ἐπὶ τῆς χώρας ταύτης, πληθούσης εἰς ἥρωας καὶ θεῶν ναοὺς καὶ ἤρῷα, ἐπικαίρως πρὸς τὴν λοιπὴν κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν ζύμωσιν, ἤτις ἀληθῶς βαίνουσα ἐγκαινίζει ἀνὰ τὸν Κυπριακὸν ὁρίζοντα περίοδον σφριγώσης καὶ ἰδιαζούσης εἰς τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα προόδου, ἐπαναφέρει καὶ αὐθις ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν τὸν ἱερὸν αὐτῆς βωμὸν, ὄντις ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Α. Θυμοπούλλου, πτυχιούχου τοῦ ἡμετέρου ἐθνικοῦ πολυτεχνείου, εὑρίσκει μυσταγωγὸν καὶ ἱερέα ἀντάξιον τῆς ὑψηλῆς λατρείας, εἰς ἣν καλεῖ τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν ἡ εὐγενὴς θεά.

Ὁ κ. Θυμοπούλλος ἄρα ἀπὸ τριετίας θεραπεύων εὐδοκίμως τὴν ὡραίαν αὐτοῦ τέχνην ἧς προϊόντα ὑπερηφάνια ἤδη ἐγείρονται ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ μνημεῖα καὶ ἄλλα τεχνουργήματα, ὑφ' ἡμῶν μεγαλοπρεπῶς ἀνατεθησόμενα καὶ αἰτιάσεται Κυπριακὸν ὁρίζοντα δικαίως εἶναι ἄξιος τῆς ἐνθαρρύνσεως καὶ ἐκτιμήσεως, μεθ' ἧς περιεβάλευ αὐτὸν τὸ κοινὸν, ὑπισχνούμενος νὰ ἀφιερώσῃ παρὰ τοῦτο καὶ τιμητικὸν ἅμα δι' τὸν ἐθνικὸν τῆς χώρας χαρακτῆρα ἐποχήν.

Ἡ ἡμέτερος γλυπτὴς τὴν θερμὴν ἔτι ἐκ τῆς πυκνῆς ἐργασίας σμιλὴν αὐτοῦ, δι' ἧς ἐξειργάσατο τὸ γνωστὸν ἤδη ἀνὰ τὸ Κυπριακὸν κοινὸν μνημεῖον τοῦ ἀειλίμου Σωφρονίου, τοῦ δεινοπαθήσαντος Διονέλλου καὶ τὸ ἐπ' ἐσχάτως ἱδρυθὲν ἐν Λεμησσῷ τοιοῦτον τοῦ μακαρίτου Μ. Ζαΐζα, ὅπερ ἐχαιρετίσθη ὡς ἀριστοτέχνημα ἀντάξιον τῆς καλλιτεχνικῆς δεξιότητος αὐτοῦθα ἀμαχοσάσης εἰς τὴν κατασκευὴν δύο νέων ἐργων ἀνατεθέντων αὐτῷ ἀντὶ ἑβδ λιρῶν ὑπὸ τῶν ἐν Λεμησσῷ οἰκογενειῶν τῶν κ.κ. Πηλαβάκη καὶ Π. Μ. Ἰακωβίδου συνεχίζων οὕτω γενίμον τὴν ἀπὸ τριετίας ἀξιαμέμπτην αὐτοῦ ἀρδὶν παρ' ἡμῖν. Ἐπὶ τούτοις συγχαίρομεν θερμότατα τοῦτον.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΕΡΔΙΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΕΠΗΥΞΗΜΕΝΗ

ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

βιωλεύεται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα τῆς Κύπρου καὶ ἐν τῷ Τυπογραφείῳ ἡ «Λευκωσία».

## ΔΑΧΕΙΟΝ
## ΕΛΛΗΝ. ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΚΥΠΡΟΥ

**Κλήρωσις τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου**

Ὁ ἀριθ. **27762** κερδίζει φρ. 2500
» **38303** » » 500

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| £8413 | κερδίζει φρ. 260 | 9162 | φρ. 50 | | |
| 37798 | » » » | 12283 | » » | | |
| 10711 | » » 100 | 14602 | » » | | |
| 27995 | » » » | 18006 | » » | | |
| 33595 | » » » | 24231 | » » | | |

Οἱ ἐπόμενοι 88 ἀριθ. κερδίζουν ἀνὰ φ. 25

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| 507 | 7746 | 13517 | 19602 | 26444 | 33453 |
| 1686 | 8785 | 14057 | 20140 | 26991 | 35025 |
| 2025 | 8796 | 14315 | 20548 | 27651 | 35503 |
| 2416 | 9024 | 14466 | 20971 | 27797 | 36042 |
| 2827 | 9950 | 14707 | 20986 | 28421 | 36122 |
| 3569 | 10883 | 14927 | 21224 | 28788 | 36181 |
| 4275 | 10904 | 15025 | 21497 | 28857 | 36389 |
| 4872 | 11200 | 16706 | 21719 | 29484 | 36502 |
| 5270 | 11333 | 16806 | 22037 | 30405 | 36871 |
| 5344 | 11501 | 16903 | 22134 | 30624 | 37046 |
| 5673 | 11866 | 17617 | 22323 | 30804 | 37690 |
| 6466 | 11995 | 17978 | 22509 | 31126 | 38456 |
| 7488 | 12192 | 18274 | 22768 | 32526 | 38686 |
| 7254 | 12628 | 18691 | 22890 | 33089 | |
| 7517 | 12881 | 19542 | 23496 | 33160 | |

*Ἐκ τῶν ἄνω ταχόντων ἀριθμῶν ὁ 24,231 κερδίσας 60 φρ καὶ οἱ ἀριθ. 207, 32626 καὶ 36042 κερδίσαντες ἀνὰ 25 φρ. ἐπωλήθησαν ἐν Κύπρῳ.*

## ΤΟ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑ 606

Ἐν τῷ Φαρμακείῳ τοῦ κ. Ἐὐτυχίου Ἰωαννίδου ἔφθασε τὸ νέον κατὰ τῆς Συφιλίδος φάρμακον Salvarsan ἢ προσεγγαμον 606 καὶ ἤρξατο ἤδη ἐκτελούμενη ἐνέσεις ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ κ. Ν. Γ. ΙΑΚΩΒΙΔΟΥ δι' ὃν ἀσθενεῖς ἐν τούτοις τὰ σημεῖα τῶν δι' ἐνέσεως.

## ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΚΑΘΕΠΤΩΝ

Ὁ κ. ΧΡ. Ε. ΣΤΑΥΡΙΝΙΑΣ ἐπιτηδειοποίησε κατὰ τὴν Κυπριακὴν Διάλεκτον τὴν τιμὴν νὰ πληροφορήσῃ τοὺς Σ Κυπρίους ὅτι ἀντὶ ἐλαχίστων τιμῶν ἐπισκευάζει καθρέπτας τῶν ὁποίων τυχὸν ὁ ὑδράργυρος ἐξέλιπε καθιστῶν αὐτοὺς κοινουργεῖς.

## ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἀπερχόμενος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπί τινα χρόνον παρακαλῶ τοὺς συναλλαττομένους μετ' ἐμοῦ, ὅπως κατὰ τὸ διάστημα τῆ ἀπουσίας μου ἀπευθύνωσι πρὸς τὸν ἡμέτερον ἀδελφὸν κ. Γεώργιον Νικολαΐδην καὶ Σίαν.

Ἐν Λιοσσόλ τῇ 7)20 Ἰανουαρίου 1911

**Ἰω. Νικολαΐδης.**

ΝΕΟΣ αὐτόφωτος τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου, σπουδάσας εἰδικῶς τὴν Γιλλικὴν καὶ Λογιστικὴν, καὶ ἔχων ὥρας τῇ Ἀγγλικὰς ζητεῖ θέσιν παρ' τινι μπορικῷ ἢ παραγγελιοδόχῳ οἴκῳ.

Συνιστᾶται θερμῶς ὑπὸ τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος.»

Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

## ΕΛΛΗΝΙΚΑ

**Ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.**

Τῷ π. Σαββάτῳ ἐγένετο ἡ τυπικὴ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆ Βουλῆς. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ τὸν τελευταῖον ἀγιασμὸν ἀνέγνωσε τὸ σχετικὸν Β Διάταγμα. Τὴν ἐπαύριον ἐτράπετο νὰ γίνῃ ἡ πλήρωσις τῶν τμημάτων πρὸς ἔλεγχον τῶν ἐκλογῶν.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐν συνεντεύξει μετὰ ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Κήρυκος» τῆς Νέας Ὑόρκης ἐδήλωσεν ὅτι ἤτο περιττὸν νὰ κηρυχθῇ ἡ ἔναρξις τῆ Βαλκανικοῦ λόγου ἀφοῦ ὁ Ἰσπανὸς θὰ ἦτο ἠναγκασμένος νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ προτερήματα τῶν λεχθέντων

**Αἱ δοκιμαὶ τῶν μηχανῶν τοῦ «Ἀβέρωφ.»**

Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Λίβερπουλ ὅτι τὴν παρασκευὴν ἐπιτέραν ἐγένοντο αἱ δοκιμαὶ τῶν μηχανῶν τοῦ «Ἀβέρωφ» Τὴν 11ην Ἰανουαρίου τὸ νέον Ἑλληνικὸν θωρηκτὸν ἔκαμε δοκιμαστικὸν πλοῦν μέχρι Σκεννὶς. Ἐπὶ πρώτου ἐπιτυγχάνει ἡ κατὰ τὰς δοκιμὰς ἀναπτυσσομένη ἵππος δύναμις τῶν μηχανῶν καὶ ἡ κατανάλωσις τῶν ἀναγκαίων αἱ δὲ δοκιμαὶ ἀρχὰς ἐξέλιξιν τῆς ἀκριβείας τοῦ πλοίου

Ὁ «Ἀβ[illegible] ἐπὶ δύο πρὸς [illegible] τὸν Ἑλλάδα εἰς τὸ μέ[illegible] Φεβρουαρίου.

«Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους τὰ ναυπηγεῖα Ὀρλάντο παρέδεσαν τιμητικὴν ἀδειαν εἰς τοὺς ἐργάτας αὐτῶν ἐπὶ δύο ἑβδομάδας μετὰ μισθοῦ.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τηλεγραφοῦσιν ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ τῶν χριστιανῶν βουλευτῶν ἐλήξαν ἀρνητικῶς. Ἐπὶ πλέον συνεννόησις μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, Σέρβων, Βουλγάρων καὶ Ἀρμενίων βουλευτῶν διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἐντυπωσιακῶν τοπολογικῶν καὶ διοικητικῶν νομοσχεδίων τῆς Νεοτουρκικῆς Κυβερνήσεως, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιζητεῖται ἡ κατάργησις ὅλων τῶν προνομίων καὶ ἡ κατάπνιξις τῶν ἐθνικοτήτων, ὁ τοῦ ἐκτουρκισμοῦ ὅλων τῶν χριστιανικῶν πληθυσμῶν.

**Ἡ ἐπανάστασις τῆς Ἀλβανίας.**

Τὰ τηλεγραφήματα βεβαιοῦν ὅτι ἡ ἐπανάστασις τῆς Ἀλβανίας ποσοληφθεῖσα μεγάλας διαστάσεις.

Ἐκ τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐφορείας τῶν Ἀρχαιοτήτων ἐγένετο ἀνακοίνωσις ὅτι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μεσσηνίας ἐν τῇ θέσει Ἀνδρούσα ἐν τῷ κτήματι Μπουρνιᾶ ἀνεκαλύφθη ἐπὶ βάθους 1 μέτρου ἀρχαῖον ἐπιτύμβιον μνημεῖον ἐκ μαρμάρου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιγράφεται ἡ ἐπιτύμβιος στήλη τοῦ Ἀθηναίου Ἀριστοκλέους τοῦ Ἀριστοκλέους ἐκ Κυδωνιῶν τῆς Κρήτης.

**Ἡ κλήρωσις τοῦ λαχείου τῶν Στόλου.**

Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν ἐγένετο ἡ τετάρτη τοῦ ἔτους 1910 κλήρωσις τοῦ λαχείου τοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων.

Κατ' αὐτὴν ἐξήχθησαν κατὰ σειρὰν οἱ κατωτέρω ἀριθμοὶ εἰλημμένοι ἐκ τοῦ ἐπισήμου πίνακος τοῦ ταμείου τοῦ Ἐθν. Στόλου.

Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς 33,783 ἐκέρδισε δρ. 30,000, ὁ δεύτερος 49,735 ἐκέρδισε 20,000. Ἀνὰ δραχμ. 2,500 ἐκέρδισαν οἱ ἀριθμοὶ 78,333 καὶ 11,171.

Ἀνὰ δραχμὰς 1,000 αἱ ἑπόμενοι ἀριθμοί. 16,132, 80,236, 33,997, 28,270, 25,263 καὶ 80,552.

Κατὰ σειρὰν ἀνὰ δραχ. 400 ἐκέρδισαν οἱ ἑξῆς: 32,608,52,000,33, 777, 6,365, 48,848, 87,273, 25, 605, 37,476, 75,071, 65,441, 41, 314, 21,014, 55,854, 53,303, 30, 940.

Ἀνὰ δραχ. 200 ἐκέρδισαν οἱ ἑξῆς: 01,858, 15,891, 30,812, 32,606, 70,292, 53,500, 20,559, 99,393, 40,389, 45,342, 32,310, 22,372, 10,485, 87,185, 66,641, 11,186, 10,109, 57,258, 91,044, 86,607, 23,304, 51,708, 01,744, 65,073, καὶ 82,175.

Καὶ 1050 ἄλλοι ἀριθμοὶ ἐκέρδισαν ἕκαστον ἀνὰ δραχμὴν 40.

**Θάνατος Ἕλληνος λογίου.**

Ἀπεβίωσε τῇ 4)17 τρέχοντος εἰς τὴν Σκιάθον ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα ὁ μέγας Ἕλλην διηγηματογράφος Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης.

**Διὰ τὸ Κρητικὸν ζήτημα.**

Αἱ ἐκ Κων)πόλεως πληροφορίαι βεβαιοῦν ὅτι αἱ Μ. Δυνάμεις διὰ τῶν πρεσβέων αὐτῶν ἐδήλωσαν εἰς τοὺς Κρῆτας ὅτι δὲν θὰ ἀποσταλῶσι θωρηκτὰ αὐτῶν ἐν ᾗ περιπτώσει καθησυχάσῃ ὁ ὑπάρχων σάλος. Οἱ Κρῆτες ἀρχηγοὶ ἐγνοοῦν νὰ δηλώσῃ αὐτοῖς ἀπόφασις καταγορηματικὴ εἰς τὴν τελευταίαν αὐτῶν νόταν, ἄλλως σκέπτονται καὶ τὸ μπούκωναζ νὰ ἐφαρμόσουν καὶ νὰ προβοῦν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν στελεχῶν τοῦ Κρητικοῦ στρατοῦ, ὅστις ἀναμφιβόλως θὰ ἀνέλθῃ εἰς 40,400.

# Η ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ὁ «Ἑσπερινὸς Ταχυδρόμος» τῶν Μαδριλλίνων ἑβδομοσίευσε τὴν ἑξῆς περισπουδάστου μελέτην:

«Πολαχόθεν προβάλλεται ἡ ἐρώτησις ἐὰν πραγματικῶς ὑφίσταται ἐν Τουρκίᾳ αἴσθημά τι ἐχθρικὸν πρὸς τὴν Ἰταλίαν. Ἠδη εἰς ἄλλας περιστάσεις ἐζητήθη ἡ ἀπόκρισις ὅτι τὸ αἴσθημα τοῦτο δὲν ὑφίσταται ἐν τῇ πραγματικότητι· ἐν τούτοις ἐπεισόδιά τινα ἄτινα ἐλαβον χώραν ἐν τῇ Τριπολίτιδι, ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνὰ τὰς Ἠπειρωτικὰς ἀκτὰς καίτοι δὲν δύνανται μόνα των νὰ δηλώσωσιν εἰς ἡμᾶς ἐχθρικὰς διαθέσεις πρὸς τοὺς Ἰταλοὺς, ἐν τούτοις δηλοῦσιν ὅτι πρὸς τὴν Ἰταλίαν ὁ Μουσουλμανικὸς πληθυσμὸς ἡ δημοσιογραφία καὶ αὐταὶ αἱ ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ κατέχονται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ὑπὸ τῆς ἐπιτεταμένης καὶ διηνεκοῦς προσοχῆς πρὸς τὰς φιλόφρονας ἐθιμοτυπίας καὶ τὰς ἐνδείξεις ἐκείνας τῆς συγκαταβάσεως, αἵτινες προφανῶς ἀποδεικνύουσι τὴν ἐγκαρδιότητα τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν. Οἱ Τοῦρκοι, μάλιστα οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸν ἐπίσημον κύκλον καὶ εἰς τοὺς μετ' αὐτῶν ἀναστρεφομένους εἶνε καλλιτέχνει ὡς πρὸς τοὺς ἐξωτερικοὺς τύπους σχεδὸν ὁμοιάζουσι τοὺς Ἱσπανους, οἵτινες ὑπομειδιῶσι καὶ ὅταν κατέχωνται ὑπὸ λίαν μεγάλων συγκινήσεων, ὑποκλίνονται βαθύτατα καὶ ὅτε θὰ ἐπεθύμουν νὰ δαγκάσωσι· κατά τινα παροιμίαν τῶν «πρέπει τις νὰ ἀσπασθῇ τὴν χεῖρα, ἣν δὲν δύναται ν' ἀποκόψῃ.» ἐν λοιπὸν ἑκάστοτε παρουσιάζονται ἀγρεῖκοι ταῦτο δηλοῖ ὅτι σχεδὸν θέλουσι νὰ εἶνε πράγματι τοιοῦτοι. Ὀφείλομεν ὅμως νὰ προσθέσωμεν χάριν τῆς ἀληθείας ὅτι ἀγροικίας τινὰς δὲν ἐδοκιμάσαμεν ἡμεῖς μόνοι, πᾶσαι αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις, πολλοὶ ἐπιφανεῖς ἄνδρες κατὰ καιροὺς ἄλλοτε ἐδοκίμασαν, ἀλλ' ἡμεῖς ὀλίγον ἐνδιαφερόμεθα περὶ τῶν ἄλλων. Πρέπει δ' ἐπίσης νὰ πρατηθῇ ὅτι ὑπῆρξε καὶ δημοσιογραφικὸν τουρκικὸν ὄργανον, τὸ ὁποῖον μετεχειρίσθη πρὸς ἡμᾶς γλῶσσαν εὐπρεπῆ καὶ σεμνὴν· ἀλλ' εἶνε ἐπίσης ἀληθὲς (καὶ περὶ τούτου εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι) ὅτι ὁ ὑπουγὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Ταλαὰτ—Βέης πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος ἐκείνης ἤτις ἐπαύθη ἕνεκα τῶν κατὰ τῆς Ἰταλίας ἐπιθέσεων εἶπε τὰς ἑξῆς κατὰ γράμμα λέξεις αἱ ὁποῖαι ἡμεῖς εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ ἀπαγορεύσωμεν τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐφημερίδος σας ἀλλὰ σεῖς δύνασθε νὰ ἐπιτεθῆτε καθ' ἡμῶν διὰ τῶν ἄλλων ἐφημερίδων διὰ ἀπαγόρευσιν ταύτην». Ἤδη χωρὶς νὰ ἐπιμείνωμεν ἐπὶ ὡρισμένων ἐπεισοδείων νομίζομεν μᾶλλον κατάλληλον τὴν ἀναγραφὴν τῶν μᾶλλον ἀξιολόγων γεγονότων ἅτινα ἐνεφανίσθησαν ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἰδιαιτέρως τὰ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ βίου, τοῦ καλῶς ἢ κακῶς ἀντιπροσωπεύοντος τὴν δημοσίαν γνώμην ἀπὸ τοῦ 1908 καὶ ἐντεῦθεν· οὕτω πως θέλει δειχθῇ ἡ διὰ γενικῶν γραμμῶν καὶ κατ' ἐξακολούθησιν κατεύθυνσις τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας εἰς τὰς σχέσεις της μετὰ πασῶν τῶν Δυνάμεων καὶ ἰδίᾳ μετὰ τῆς Ἰταλίας.

Ἡ πρώτη Βουλὴ τῆς Νέας Τουρκίας, ἡ συνελθοῦσα τὸν Δεκέμβριον τοῦ ἔτους ἐκείνου ἔσχεν ἱστορίαν, ἤτις δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰς δύο περιόδους· ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιόδῳ ἠσχολήθη ἐπὶ τὴν ἀναζήτησιν τῆς ὁδοῦ της, κατηναλώθη εἰς πολιτικὰς, φιλοσοφικὰς καὶ θρησκευτικὰς συζητήσεις, ἀπερροφήθη ἐν τῇ διαμάχῃ ἐναντίον ἐφανῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν πιέσεων, πραγματικὴν νομοθετικὴν ἐργασίαν οὔτε αὐτὴ παρήγαγε, οὐδὲ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀπῄτησεν, ἧς προΐστατο ὁ Κιαμὶλ πασᾶς. Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ζυμώσεως ταύτης ὑπῆρξεν ἡ πτῶσις τοῦ Ἀγγλόφρονος προϋπουργοῦ, ἣν ἐπηκολούθησεν ἡ ἀντιδραστικὴ ἀπόπειρα, εἶτα δὲ ἡ θαρραλέα ἐπανάληψις τῆς ἐπαναστάσεως ἡ ἀπολήξασα εἰς τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Σουλτάνου Ἀβδοὺλ Χαμήτ. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιόδῳ ἐπανελήφθη ὁ κοινοβουλευτικὸς βίος καὶ ἐνῷ διὰ τῆς κηρύξεως τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου καὶ τῆς αἰσταδίας τῶν στρατοδικείων ἐξηφανίζετο εἰς τὴν Κυβέρνησιν μεγάλη στρατιωτικὴ δύναμις ἱκανὴ νὰ καταπνίξῃ πᾶσαν ἀπόπειραν κατὰ τῆς ἐλευθερίας, ἀρχὴ ἐγίνετο τῆς διοργανώσεως τοῦ συνταγματικοῦ οἰκοδομήματος διὰ νόμων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν, ἐκείνου τοῦ τῶν συντάξεων, τοῦ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ συντάγματος καὶ τοῦ νόμου πρὸς ἐπέκτασιν τῆς στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως καὶ ἐπὶ τῶν μὴ μουσουλμανικῶν πληθυσμῶν. Διαρκούσης τῆς πρώτης βουλευτικῆς περιόδου ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν ἀρίθμη πρὰ τὴς ἐλευθερίας εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ἐπραγματεύθη τὴν ἕνωσιν τῆς Βοσνίας καὶ Ἑρζεγοβίνης, τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Βουλγαρίας καὶ τὸ Κρητικὸν ζήτημα. Αἱ ζωηρότεραι συμπάθειαι πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, τὴν Γαλλίαν, καὶ ἐν μέρει καὶ πρὸς τὴν Ρωσσίαν, αἵτινες εἶχον ἐκδηλωθῇ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς γερμανοφίλους τάσεις τῆς ἀπολυταρχίας, ἐνέπνευσαν εἰς τὸν μουσουλμανικὸν κόσμον πεποίθησιν πρὸς ἱκανοποιητικὴν διαρρύθμισιν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, τῶν ὑριταμένων μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος· ἐλέγετο ὅτι ἡ τήρησις τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τῆς Πύλης ἐπὶ τῆς Κρήτης, ἦτο τῶν ὧν οὐκ ἄνευ πρὸς παγίωσιν τοῦ συνταγματικοῦ καθεστῶτος ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἐλπὶς ὑπῆρχεν, ὅτι αἱ Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως λίαν ἤθελον συνδράμῃ πρὸς τοῦτο τὴν Ὑψηλὴν Πύλην. Ἡ Ἰταλία, ἀποτελοῦσα μέλος τῆς Τριπλῆς Συμμαχίας, φίλη δὲ πάντων τῶν κρατῶν τοῦ ἑτέρου πολιτικοῦ συνδυασμοῦ ἐθεωρεῖτο ὡς πολύτιμος καὶ ἰσχυρὸς πράγων διαλλαγῆς.

Τὸ θέρος τοῦ 1909 τοὐναντίον ἡ Κρητικὴ ὑπόθεσις ἐξετραχύνθη καθ' ὅσον αἱ Προστάτιδες Δυνάμεις διὰ τῶν χρονοτριβῶν των δὲν ἱκανοποίησαν τελείως οὔτε τοὺς ὀρθόδοξους οὐδὲ τοὺς μουσουλμάνους. Ἐν τούτοις ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ κατὰ τῶν συμμοριῶν νόμου ἀφύπνισε ζοφερὰς καὶ δυσαρεσκείας ἐν Βουλγαρίᾳ. Ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσσίας Ἰσβόλσκης ἀποπειρᾶται νέου σχεδίου πολιτικῶν συμφερόντων ἐν τῇ Βαλκανικῇ εἰσηγούμενος τὴν Βαλκανικὴν ὁμοσπονδίαν, ἥτις ὠφελεῖ τοῦ χρόνου προϊόντος τὸ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρήνην καὶ νὰ παρεισαγάγῃ τὴν ρωσσικὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιρροήν.

Εἶνε ἤδη ἡ δευτέρα βουλευτικὴ σύνοδος. Ἐν τῇ ἀρχῇ δὲ ταύτης ἡ περιβόητος ὑπόθεσις Lynch, ἐν τῇ ὁποίᾳ τόσον ἐνδιεφέρετο ἡ Ἀγγλία, προὐκάλεσε ζωηρὰν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀντιπολίτευσιν ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ὁ Μ Βεζύρης Χιλμῆ πασᾶς ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ. Αἱ ἀμοιβαῖαι συμπάθειαι ἐπαισθητῶς ἐξησθενίσθησαν. Τὰ ταξείδια τῶν Βασιλέων Φερδινάνδου καὶ Πέτρου εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὰ πρῶτα βήματα πρὸς πραγματοποίησιν τοῦ Ρωσσικοῦ σχεδίου οὐδὲν πραγματικὸν ἀποτέλεσμα ἔσχον. Ὀλίγον μετὰ ταῦτα ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Ριφαὰτ πασσᾶς παρρησίᾳ ἐδήλωσεν ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι αἱ φῆμαι περὶ Βαλκανικῆς συμμαχίας ἐστερεῦτο τοῦ πάσης βάσεως· οἱ λόγοι οὗτοι ὑπῆρξαν ὁ ἐπικήδειος τοῦ ὀνείρου τοῦ ὑπουργοῦ Ἰσβόλσκη, ὅστις μετά τινα χρόνον ἐδόθησε ν' ἀποχωρήσῃ τῆς θέσεώς του. Ἐν τούτοις ἡ ἐκτράχυνσις τῆς Περσικῆς ὑποθέσεως ἐξήγειρεν ἐν Τουρκίᾳ νέας δυσπιστίας πρός τε τὴν Ρωσσίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν· ἐπίσης δὲ καὶ ἡ Γαλλία ἔβλεπε διαχαραττομένην τὴν οἰκειότητα καὶ τὴν ἐπέκτασιν τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεών της ὑπὸ τῶν κωλυμάτων καὶ τῆς ἀντιδράσεως, αἵτινες παρῆλθον ἕνεκα τοῦ δανείου.

Ἐν τούτοις τί εἶχεν ἐπιτελέσῃ ἡ Βουλή: Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ συζήτησις καὶ ἐξέτασις, ἥτις ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ ἐφείχε καταστῇ μᾶλλον τὸ πικρή, ὑπῆρξεν ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ συνόδῳ μεμετρημένη καὶ οὕτως εἰπεῖν ἀπαρχὴ πραγματικῆς κοινοβουλευτικῆς δράσεως. Ὁ προϋπολογισμὸς οὗτος παρουσίαζε δαπάνας 35 ἑκατομμυρίων τουρκικῶν λιρῶν ὧν 15 ἑκατομμύρια διὰ τὸν στρατὸν καὶ ναυτικόν. Ἡ ἐθνικὴ ὅμως ὀθωμανικὴ ἀντιπροσωπεία δὲν ἐξεπλάγη οὐδ' ἠναντιώθη εἰς τὰς ὑπερβολικὰς πολεμικὰς ταύτας δαπάνας τόσῳ μᾶλλον ὑπερβολικὰς διὰ κράτος, ὅπερ διατελοῦν ἐν τῷ πρωτῳ σταδίῳ τῆς πολιτικῆς ἀναγεννήσεώς του δὲν ὤφειλε να ὀνειροπολῇ, πολέμους, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ ἀφιερώσῃ τὴν ἑαυτοῦ δραστηριότητα εἰς ἔργα κοινωφελῆ καὶ πρὸς διάδοσιν τῆς παιδείας, χάριν τῆς ὁποίας προωρίζοντο ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σχεδὸν 800,000 λιρῶν.

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην συνέβη λίαν παράδοξον φαινόμενον. Ἐνῷ δὲν ὑφίστατο δυσπιστία πρὸς τὴν Γαλλίαν καὶ μάλιστα παρεχωρεῦντο εἰς κεφαλαιοῦχους Γάλλους λίαν σπουδαῖαι σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔπλεκε τὸ ἐγκώμιον τοῦ Δημοσίου Χρέους, τὸ ὁποῖον εἶνε διαχείρισις διεθνής, ἅμα δὲ ὡμίλει περὶ τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ὀθωμανικῆς Τραπέζης ἀποτελεσμένης κυρίως ἐκ γαλλικῶν κεφαλαίων, ὅτι εἰς ταύτην ἔμελλον νὰ ἐμπιστευθῶσιν αἱ δημόσιαι εἰσπράξεις, οὕτω δέ πως ἐτόνιζε τὰς λέξεις, ὥστε ἐπέτρεπε νὰ ὑπονοῆται ἡ γερμανοφοβία, ὑφ' ἧς κατείχετο, ταὐτοχρόνως οἱ στρατιωτικοὶ κύκλοι ἀντιπροσωπευόμενοι ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Μαχμοὺτ Σερκὲτ ἀδιωργάνωτον τὸν στρατὸν κατὰ γερμανικὰς ὑποδείξεις ἀποβλέποντες εἰς πάντας τοὺς κλάδους τῆς στρατιωτικῆς διοικήσεως. Ἡ δὲ βουλευτικὴ περίοδος ἔληξε δ' εὐθυτάτης συζητήσεως ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. Ὁ ἐπιτήδειος πρωθυπουργὸς Χακκὴ πασᾶς ἀναλαβὼν τὸ περιπετειῶδες τοῦτο ζήτημα ἀπέδειξεν ὅτι τὰ κατ' αὐτὸ δὲν ἦσαν ἱκανοποιητικὰ καὶ ὠφείλοντο εἰς πλάνας διαπραχθείσας ἐπὶ τῆς ἀπολυταρχίας, ἀπαλλάξας οὕτω τὰς Προστάτιδας Δυνάμεις τῆς αἰσίας, ἀφήσας ὅμως νὰ νοηθῇ ὅτι οὔτε θὰ ἠδύναντο ἔτι νὰ πράξωσί τι πλειότερον χαριζόμεναι τῇ Τουρκίᾳ.

Πράγματι δὲ τὸ ἀναμενόμενον ἀπὸ τῆς Τριπλῆς συνεννοήσεως καὶ ἰδίᾳ παρὰ τῆς Γαλλίας δὲν ἐπληρώθη. Τὸ δάνειον δὲν ἐγένετο· προσέτι δὲ ἡ Τουρκία ἀπῄτει ὡς μέσον τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν οἰκονομικῶν της καὶ ὡς πηγὴν νέων προσόδων τὴν παρὰ τῶν Δυνάμεων ἀποκήρυξιν τῶν διεμολογήσεων, ἐζήτει δηλαδὴ ἵνα οἱ ἐν Τουρκίᾳ ξένοι ἔμποροι ὑποβάλλωνται εἰς φόρον ἐπιτηδεύματος, ἅμα δ' ἐζήτει τὴν συγκατάθεσιν πρὸς ἐγκατάστασιν μονοπωλίων μετὰ τοῦ δικαιώματος ὅπως ἐπαυξήσῃ τὰ τελωνιακὰ τέλη. Αἱ ἀπαιτήσεις αὗται πανταχοῦ συνήντων ἀντίστασιν ἰσοδυναμοῦσαν πρὸς ἄρνησιν. Λόγου χάριν ἡ Ἀγγλία ἔλεγεν ὅτι δὲν θὰ ἠ αντιοῦτο εἰς τὴν αὔξησιν τῶν τελῶν, ἐὰν ἡ Γερμανία ἀπηρνεῖτο τὸ δικαίωμα τῆς διαθέσεως του ἐκ τῆς αὐξήσεως τούτης εἰσοδήματος πρὸς χιλιομετρικὴν ἐγγύησιν τῶν μελλουσῶν γραμμῶν τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ Βαγδατίου, ἀλλὰ καὶ ἡ Τουρκία δὲν ἠδύνατο νὰ συγκατατεθῇ, διότι ἡ ἐπέκτασις τοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου της παρουσιάζετο ὡς ἀπαραίτητος παράγων τῆς οἰκονομικῆς προόδου της. Καὶ ἡ Γαλλία θὰ ἦτο πρόθυμος πρὸς παραχωρήσεις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἑκάστοτε ἀπῄτει τι, λόγου χάριν τὴν ἀνανέωσιν τοῦ συμβουλαίου τοῦ μονοπωλίου τῶν καπνῶν, ἡ δὲ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἀπεκρίνετο, ὅτι ἐὰν τὸ συμβόλαιον τοῦτο ἤθελεν ἀνανεωθῇ ὁ λαὸς ἤθελεν ἐπαναστατήσῃ. Ἡ δὲ Ρωσσία ἐτήρει μᾶλλον στάσιν παθητικὴν ὑπομιμνήσκουσα εἰς τὴν Νέαν Τουρκίαν τὴν ὑπόσχεσιν, ἣν ἐπὶ τῆς ἀπολυτσρχίας ἐλαβεν, ὅπως ἐπιτραπῇ δηλ. εἰς τὴν Ρωσσίαν ἡ κατασκευὴ σιδηροδρομικῶν τινων γραμμῶν παρὰ τὴν Μαύρην Θάλασσαν.

Αἱ μόναι δυνάμεις αἵτινες οὐ μόνον δὲν παρεκώλυσαν, ἀλλὰ καὶ ηὐδόκησαν τὰ σχέδια τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως ὑπῆρξαν ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία· ἡ Γαλλία συνειθισμένη νὰ δίδῃ χρήματα συνίστα εἰς τὴν Τουρκίαν φειδὼ ὡς πρὸς τὰς στρατιωτικὰς δαπάνας, οἱ δὲ Τοῦρκοι τὰς συμβουλὰς ταύτας ἐξελάμβανον, ὡς ἐνδειξιν πόθου, ὅπως ἴδωσί ποτε τὴν Τουρκίαν ἐξησθενημένην, ἐνῷ τοὐναντίον κατελαμβάνοντο ὑπ' ἐνθουσιασμοῦ πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν αἵτινες ἐφαίνετο ὅτι ἐνεθάρρυνον τὴν τάσιν των πρὸς ὀργάνωσιν στρατοῦ καὶ στόλου λίαν ἰσχυρῶν· καὶ ἐνῷ τὰ Δυτικὰ κράτη μετὰ τῆς Ρωσσίας μετ' εὐχαριστήσεως παρηκολουθουντὸς περιπετείας τῆς ἐν Ἀραβίᾳ ἐπαναστάσεως ἐν Χοραν καὶ ἐν Κουρδιστάν, αἱ δύο Αὐτοκρατορίαι τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης ἐφαίνοντο ὑποσθενοῦσαι τὴν πολιτικὴν τῆς καταπνίξεως τῶν εἰρημένων ἐπαναστάσεων. Πρὸς ἐδραίωσιν δὲ τῶν τουρκικῶν συμπαθειῶν πρὸς τὰ κράτη ταῦτα συνετέλεσεν ἡ φύψις τοῦ δανείου ὑπὸ ὁμάδος τραπεζῶν αὐστρογερμανικῶν. Τὸ δάνειον τουτο ἂν ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως δὲν ὑπῆρξεν ὀξιόλογον, ἀπὸ ἠθικῆς ὅμως ἀπόψεως ὑπῆρξε λίαν ἱκανοποιητικὸν διὰ τὴν Τουρκίαν.

Οὕτω λοιπὸν ἡ Τουρκία κατ' ἐπιφάνειαν τηροῦσα φιλικὰς σχέσεις μετὰ πασῶν τῶν Δυνάμεων ἐπανῆλθεν εἰς τὴν κατεύθυνσιν τῆς πολιτικῆς ἐκείνης, ἀπὸ διεθνοῦς ἀπόψεως, ἐν ᾗ εὑρίσκετο πρὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1908, ἐπανῆλθε πράγματι ἐπὶ τὴν γερμανικὴν τροχιάν. Καὶ ἡ Ἰταλία βλέπει ἐπίσης ὅτι ἡ ἐν Τουρκίᾳ θέσις της εἶνε σχεδὸν ἡ αὐτή, ὁποία ἦτο καὶ πρὸ τριετίας κατὰ τοὺς ἕνεκα διαφόρου αἰτίας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ αὐστρορωσσικὴ συμφωνία ἦτο γεγονὸς ἀνήκον εἰς τὸ παρελθὸν πᾶσαι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις τῆς δυτικῆς Εὐρώπης μεῖχον τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἐπεμβάσεως καὶ ἐνῶ αἱ τῆς Τριπλῆς συνεννοήσεως παρηκολούθουν πρόγραμμα μᾶλλον ἐρεθιστικὸν διὰ τοὺς Τούρκους, ἡ Αὐστροουγγαρία ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Γερμανίας ἐδείκνυετο μᾶλλον συμβιβαστικὴ καὶ ἤπια πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην. Ἡ δὲ Ἰταλία ἕνεκα λίαν γνωστῶν λόγων μᾶλλον ἀπέκλινεν εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Ρωσσίας ἐμπνεομένην ὁμάδα, ἕνεκα τούτου εἰς τὰς Ἰταλοτουρκικὰς σχέσεις ἐνεφανίζετο ὁ ἀντίκτυπος, οὗτως εἰπεῖν, τῆς δυσπιστίας τῆς Αὐστροουγγαρίας πρὸ ἡμῶν ἕνεκα τῆς Βαλκανικῆς πολιτικῆς μας. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1908 καὶ ἐξῆς ἡ Ἰταλία ἔσχεν εὐκαιρίαν ἵνα προφανῶς ἐπιδείξῃ τῇ Τουρκίᾳ τὴν εἰλικρίνειαν τῶν φιλικῶν τῆς διαθέσεων, προελθοῦσων τὸ μὲν ἀπὸ τῶν ἐκουσίων συμπαθειῶν τοῦ Ἰταλικοῦ ἔθνους πρὸς πᾶν φιλελεύθερον πολίτευμα, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ συμφέροντος ὡς πρὸς τὴν διατήρησιν τῆς ἀκεραιότητος τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, πρὸς τὴν ὁποίαν οὔτε διενοήθημεν οὐδὲ διανοούμεθα νὰ παράσχωμεν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἐνόχλησιν. Ἀλλ' ἡ Τουρκία ἐξ ἐξετλήμησεν ἐπαρκῶς τὴν ἀξίαν τῆς φιλίας ταύτης, ταὐναντίον ἐμεγαλοποίησε τὴν ἔννοιαν καὶ τὸν σκοπὸν τινων τῶν ἡμετέρων κρίσεων ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῆς Πύλης, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ τῆς διαγωγῆς της πρὸς τὰς χριστιανικὰς ἐθνικότητας, αἵτινες κρίσεις ἐνεπνεύσθησαν ὑπὸ τοῦ πάθου ὅπως συμβουλεύσωμεν τὸ ἀγαθὸν οὐχὶ δὲ βιβάτως ὅπως συκοφαντήσωμεν. Οὐδαμῶς ἀγελογίσθη τὰς λίαν ἀνιαρὰς ἐνοχλήσεις, αἵτινες ἐδημιουργήθησαν εἰς ἀτάσας τὰς Δυνάμεις ἀπὸ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος καὶ τέλος ἐπειδὴ αἱ περιστάσεις καὶ ἡ ἰσχὺς τῶν πραγμάτων δὲν ἐπέτρεψαν εἰς ἡμᾶς ὅπως καταστήσωμεν διὰ τὴν Τουρκίαν εὐτυχεῖς καὶ ποθητοὶ διαιτηταί, αὕτη κατέλῃξε νὰ μᾶς ὑπολαμβάνῃ — ἴσως τῇ εἰσηγήσει ἑτέρου τινός — ὡς θεατὰς ἀδιαφόρους, ἐὰν μὴ ἐχθρούς. Ἴσως δ' ἡ Τουρκία ἐπείσθησαν ὅτι ἡμεῖς οὐδέποτε ἔσχομεν ἐπιθετικὰς ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας βλέψεις καὶ ὅτι ζωηρῶς ποθοῦμεν τὴν ἐν Μακεδονίᾳ εἰρήνην καὶ τὴν τάξιν, ἀλλὰ δὲν ἐπείσθησαν ὡς πρὸς τὴν Τριπολίτιδα, ἔνθα ἐν τούτοις εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡμεῖς ἀποβλέπομεν μόνον μόνον εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἐπέκτασιν καὶ ἐπετύχαμεν.

Εἶνε δὲ σχεδὸν βέβαιον ὅτι ἡ χώρα ἐκείνη κεῖται ἀκριβῶς μεταξὺ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Τύνιδος, ἡ ἡ Τουρκία ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῇ ὡς τμῆμα ἀμήκιστον ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν της. Πρὸς δὲ τοῦτοις καὶ αἱ ἑκάστοτε ἀμφιταλαντεύσεις τῆς γενικῆς ἡμῶν πολιτικῆς, αἵτινες παριστῶσιν ἡμᾶς ἧττον ἀποκλίνοντας πρὸς τοὺς συμμάχους μας ἢ πρὸς τὰς Δυνάμεις, αἵτινες κατὰ τὴν τῶν Τούρκων κρίσιν τεῖνουσι νὰ ἀπειλήσωσιν ἐκ νότου τὴν ἑνότητα τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, συμβάλλοντσι, ὥστε νὰ μὴ ἀπολαύωμεν μὲν τῆς ὑπολήψεως καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ὡς ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ θεωρώμεθα καὶ ἐχθροί των ἀκριβῶς ὡς καὶ πρὸ τριετίας.

Πάντως ἡ κατάστασις αὕτη προκαλεῖ τὴν προσοχήν μας ἐπὶ τῶν σοβαρῶν καὶ σπουδαίων προβλημάτων τῆς ἐξωτερικῆς ἡμῶν πολιτικῆς· ἀλλ' ὡς πρὸς τὰς σχέσεις ἡμῶν μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας μαρτυρεῖται ὁπόσον ἀναγκαῖον εἶνε ἐν τῷ γενικῷ συμφέροντι ἵνα οἱ Τοῦρκοι καλῶς ὑπολογίζωσι τὴν χρισιμότητα τῆς ἡμετέρας φιλίας καὶ νὰ ἐπισπεύδωσι πρὸς ἐπανόρθωσιν παντὸς ὅ,τι ἀδικον πεπλημμελημένον καὶ ἀνάρμοστον ἀπ' αὐτῶν πρὸς τὴν Ἰταλίαν.


## ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ἀπὸ 1)14 Φεβρουαρίου 1911 ἡ ἔξωθεν τῆς πόλεως Λευκωσίας ἐξοχικὴ οἰκία τοῦ κ. Δ. Θεοδοσιάδου ἐν ᾗ κατῴκει ἄλλοτε ὁ ἐλεγκτὴς τῆς Κυβερνήσεως κ. Granum, νῦν δὲ κατοικεῖ ὁ κ. Ἰ. Μιχαηλίδης.

Πληροφορίαι δίδονται παρὰ τῷ κ. Ἰ. Μιχαηλίδῃ ἢ παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ κ. Δ. Θεοδοσιάδῃ.

## HOUSE TO BE LET

From 14th February 1911 the outside Nicosia house of Mr. D. Theodossiades, which was formerly occupied by Mr. Granum and now by Mr. John Michaelides.

Apply to Mr. J. Michaelides or to Mr. D. Theodossiades, Nicosia.

## ΚΛΙΝΙΚΗ ΙΑΤΡΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ "Η ΛΕΥΚΩΣΙΑ,,

### Ε. ΓΛΥΚΥ ΚΑΙ Λ. ΜΟΥΛΛΕΡ

ΕΝ ΤΗι ΟΛΙΓΟΝ ἔξωθεν τῆς πρωτευούσης εὐρυχώρῳ καὶ εὐηλίῳ οἰκίᾳ τοῦ κ. **Κώνστ. Λοϊζίδου**, ἐμπόρου, ἱδρύθη ὑπὸ τῶν Ἰατρῶν

### Ε. ΓΛΥΚΥ ΚΑΙ Λ. ΜΟΥΛΛΕΡ

τέως διευθύνοντος βοηθοῦ τοῦ χειρουργικοῦ Νοσοκομείου Κουάν τῶν Παρισίων, λίαν εὐάερος καὶ μεγάλη Κλινικὴ Ἰατροχειρουργική, ὑπὸ τὴν ἄνωθι ἐπωνυμίαν ἐφάμιλλος κατὰ τὴν τελειότητα πρὸς τὰς ἐν Εὐρώπῃ τοιαύτας, ἐν ᾗ νοσηλεύεται πᾶς ἀσθενῶν πλὴν τῶν ἐκ μεταδοτικῶν νοσημάτων πασχόντων, συνῳδὰ κανονισμῷ διέποντι ταύτην.

Ἐν αὐτῇ ἐκτελεῖται μετὰ πάσης δυνατῆς ἀκριβείας πᾶσα ἐγχείρησις ἀπὸ τῆς ἁπλουστέρας μέχρι καὶ τῆς δυσκολωτέρας διὰ νεωτάτων ὅλως ἐπιστημονικῶν μεθόδων, ἐφαρμοζομένων ἤδη πανταχοῦ ἐν Εὐρώπῃ.

Ὁ ἕτερος ἐκ τῶν Ἰατρῶν, ὁ κ. Λ. Μουλλερ, διαμένει διαρκῶς ἐν τῇ Κλινικῇ διατυπερεύων ἐν αὐτῇ.

Ἡ νοσοκομειακὴ περιποίησις καὶ περίθαλψις ἐξ εἰδικῶν προσώπων γενομένη τυγχάνει καθαρῶς οἰκογενειακὴ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν καὶ γενικὴν διεύθυνσιν μεμορφωμένης εἰδικῆς νοσοκόμου ἐκ Παρισίων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μεταβληθείσης.

Ἡ ἀρτία αὕτη Ἰατροχειρουργικὴ Κλινικὴ, ἀπαράμιλλος ἐν πᾶσι καὶ πρώτη ἐν Κύπρῳ κατὰ τὴν τελειότητα λειτουργεῖ ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικοῦ κανονισμοῦ, ὃν πᾶς βουλόμενος δύναται νὰ ζητήσῃ ἀποτεινόμενος ἁρμοδίως πρός τινα τῶν Ἰατρῶν αὐτῆς.

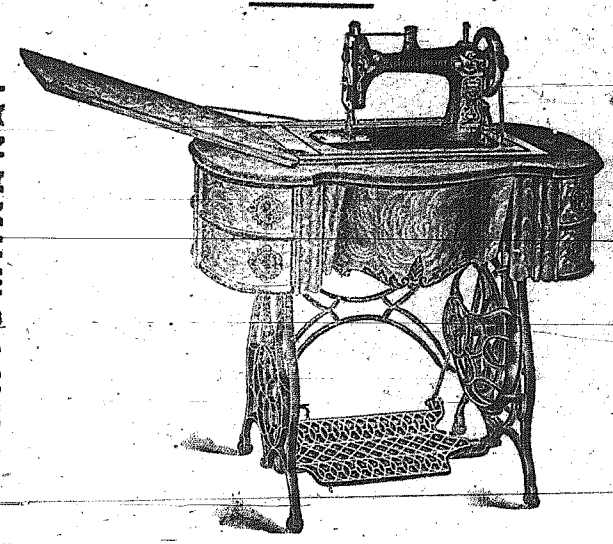
## ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

### ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ ΠΑΠΑΠΑΥΛΟΥ

### ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ)

*(Στοὰ Φανερωμένης ἀριθ. 17 μεταξὺ τοῦ Σιδηροδρομικοῦ Γραφείου καὶ τοῦ Φαρμακείου τοῦ κ. Εὐτυχίου Ἰωαννίδου).*

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ



ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

Ἐν τῷ Καταστήματι τούτῳ εὑρίσκονται Ραπτομη